Anul I, No. 1
SERIA II

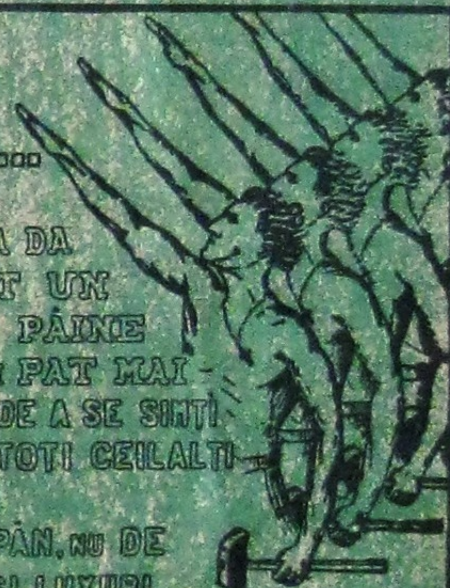
5 lei

Vineri 8 Noembrie 1940

MUNCITORUL LEGIONAR

Luptă şi Lumină

ÎN ȚARA NOUA...

MIŞCAREA LEGIONARĂ VA DA MUNCITORIMII MAI MULT DECÂT UN PROGRAM, MAI MULT DECÂT O PÂINE MAI ALBĂ, MAI MULT DECÂT UN PAT MAI BUN. EA VA DA MUNCITORIMII DREPTUL DE A SE SIMȚI STĂPANA PESTE ȚARĂ, DEOPOTRIVĂ CU TOȚI CEILALȚI ROMÂNI.

MUNCITORUL VA PĂŞI CU PAS DE STĂPÂN, NU DE ROB, PE STRAZILE PLINE DE LUMINI ŞI LUXURI, PE UNDE ASTĂZI NU ÎNDRĂSNEŞTE SĂ ÎŞI RIDICE OCHII ÎN SUS. PENTRU PRIMA DATA EL VA SIMȚI BUCURIA, MANDRIA DE A FI STAPAN, DE A FI STAPANUL ȚĂRII LUI. FAȚA DE ACEASTA, TOATE CELELALTE CHESTIUNI INTERESEAZA PREA PUȚIN PENTRUCĂ MUNCITORUL STĂPÂN ÎŞI VA AVEA LEGILE, ORGANIZAREA ÎN STAT ŞI SOARTA PE CARI SINGUR ŞI LE VA FACE CU MÂNĂ, CU CAP ŞI CU CONŞTIINȚĂ DE STĂPÂN!

BUCURESTI 26 SEPT 1937

Corneliu Z. Codreanu

„Eminescu" Buc.

Muncitorul Legionar

Apare de două ori pe lună, cuprinzând şi „Bule…
mativ“ al Corpului Muncitoresc Legiona…

Director: **George Macrin**

ABONAMENTE :

Pentru muncitori 60 lei anual || Pentru instituţii şi întreprin…

Redacţia şi Administraţia: Str. Calomfirescu, 8 (et…

LEGEA MUNCII: Munceşte. Munceşte în fiecare zi. Munceşte cu drag. Răsplata muncii să-ţi fie nu câştigul, ci mulţumirea că ai pus o cărămidă la înălţarea Legiunei şi la înflorirea României.

Cuprinsul:

„Buletinul informativ“ al Corpului Muncitoresc Legionar

La luptă, muncitori!

Odată cu România Legionară, începe pentru muncitorul român o eră de dreptate şi omenie. Grija de soarta lui ne-a lăsat-o însuşi Căpitanul, care a fost veşnic frământat de icoana celor chinuiţi şi năpăstuiţi. Muncitorul român păşeşte astăzi mândru şi senin pe drumul biruitor al Gărzii de Fier.

El ştie că o viaţă nouă începe pentru el. El ştie că nici o baricadă nu i se mai poate opune. El ştie că regimul legionar nu minte şi nu înşeală pe nimeni. El ştie că în curând suferinţele lui vor apune şi munca lui va fi răsplătită.

Din clipa realizării României Legionare, muncitorul român e al Legiunii şi al Neamului. El ascultă o singură poruncă a Căpitanului, a lui Moţa şi Marin şi a fraţilor lui muncitori căzuţi pentru biruinţa legionară:

La luptă, muncitori!

HORIA SIMA

LA LUPTĂ MUNCITORI!

I

În trudă ne-am sbătut şi'n umilinţă,
Tiranii pâinea ne-au luat...
Destul ne-am încleştat în suferinţă,
Cu Neamu'ntreg am sângerat!...
Din greu şi aspru vuet de ciocane,
Încovoiaţi de foame şi nevoi,
Din zgură de furnale şi carane
Flămânzi ne ridicăm şi goi.

REFREN

La luptă, muncitori!
Veniţi, Legiunea ne adună
La luptă, muncitori!
Veniţi în crâncena furtună!
La luptă, muncitori!
Zidari de veacuri viitoare,
Cu frunţile în soare
Ne'nălţăm biruitori!

II

Din fabrici, din uzine şi din mină
Din toiul beznelor adânci,
Am izbucnit năprasnic, spre lumină
Ca o năvală grea de stânci
Călcăm cu paşi de flăcări spre Dreptate!
Pe drum de foc şi cer isbăvitor!
Un clopot sfânt în pieptul nostru bate,
S'aprind pe umeri aurori...

III

Pentru dreptatea noastră legionară
Şi pentru'ntregul Neam sărac,
Din fulger vom clădi o nouă Ţară
Pe nicovale mari de veac!
Ca viforul vom trece prin prigoane,
Marin şi Moţa ne veghează 'n cer...
Din jertfe şi din trăznet de ciocane
Ne-om făuri Destin de fier!

Radu Gyr

Să ne rugăm lui Dumnezeu

Publicăm textul scrisorii trimeasă de Căpitan dela Doftana 30 Iulie 1938 către prof. Ion Zelea Codreanu, internat în lagărul dela Miercurea Ciuc.

Scrisoarea n'a ajuns niciodată la destinaţie fiind oprită din răutate în cartoanele Ministerului de Justiţie condus de V. Iamandi.

DRAGĂ TATĂ,

Au trecut 100 de zile de când ne-am despărţit în noaptea de 17 Aprilie. Nu-ţi mai povestesc prin câte am trecut eu. Îmi pare 100 de ani de atunci.

Am suferit mult; dar acum vreau să-ţi fac o bucurie. Primind această scrisoare, prima veste dela mine, află că sunt sănătos. Sunt bine. Am fost puţin slăbit la piept, dar am tratament bun. M'am refăcut. Sunt la Doftana. Te rog să-mi scrii aici: Închisoarea Doftana, Judeţul Prahova. Mamaia trebue încurajată căci ciocanul nemilos al durerii, parcă bate mai tare în pieptul ei. Peste familia noastră au căzut multe dureri în acest timp. Eu, Moţa, Horia (acum e liber), şi Ion, aşa că te rog mai scrie-i şi mata de acolo, s'o încurajezi căci am văzut-o tare slăbită în ultima vreme. Scrie-i şi lui Ion la închisoarea Constanţa că el cu ochiul lui de sticlă şi cu constituţia nu prea robustă o fi suferind mult. E condamnat 7 luni. Eu sunt condamnat 10 ani muncă silnică. Când o să scapăm acolo să vii aici la mine, îţi voi explica şi povesti ce a fost. Pentru a veni aici trebue bilet dela Dir. G-rală a închisorilor. Sărut mâna cu drag. Îţi doresc sănătate şi cât mai mare putere de a suferi. De mine să nu ai nici o grijă. Sunt bine. Sunt tratat legal, uman şi civilizat.

Să ştii că în mijlocul supărărilor pe care le-am avut, credinţa în D-zeu nu m'a părăsit. Ea a rămas în picioare, dreaptă ca o santinelă română în mijlocul furtunii.

30 Iulie 1938. CORNELIU

Scrisoare trimisă de Ing. Clime din închisoare, soţiei sale:

DRAGĂ FICA,

Şi nu te sbuciuma — nu te «perpeli» cum spui tu — că stau aici între ziduri reci de închisoare; căci puterile lui Dumnezeu, cu dragostea lui pentru cei ce suferă: mă înconjoară şi mă încălzeşte, de nu văd nici ziduri, de nu simt nici frigul. Ci credinţa pe care o am în el şi în toate aşezările lui trainice, ca şi veşnicia lui, prefac toate cele din jurul meu în bucurii de esenţă divină — bucurii cari sufletul meu le strânge ca pe florile cele mai alese dăruite de D-zeu, drumului ce mi l-a hărăzit... Calc pe spini, şi spinii se transformă în crini şi trandafiri: mănânc fiere, şi fierea se preface în nectar parfumat; stau în întunerec, şi întunerecul se schimbă în lumină de aur şi de soare. Cum să nu mulţumesc Domnului, pentru marea lui bunătate că m'a ales ca vrednic să mă copleşească — pe mine atât de nepreţuit pentru această îndurare — cu darurile lui nepreţuite.

Mulţumirile mele ridicate către El, sunt prea mici, prea puţine faţă de marea lui îndurare, faţă de marea lui dragoste, faţă de nemăsurata lui milă, faţă de neîntrecuta lui grijă — toate dăruindu-mi-le cu multă îmbelşugare... iar eu, lecuindu-mă din toate aceste banalităţi fără conţinut — ori ce cercare adăugită la cele trecute, arătându-mi [illegible] al lui faţă de mine.

Aş fi avut totuşi o amărăciune, printre toate florile pe care mi-le presară: dacă tu n'ai fi înţeles. Ori El, în marea lui îndurare, m'a ferit şi de aceasta; ţi-a dat şi ţie înălţătoarea înţelepciune, pentru ca înţelegând că «D-zeu pe cine iubeşte, îl ceartă», să fii neconsolată, cu gândul, alături de acela, pe care tot El ţi l-a ales de tovarăş al vieţii. Nu numai alături dar cu toate puterile şi mai ales darurile cu care ai fost înzestrată, să aduci mângâierea, adevărata mângâiere, lumească de foarte puţin omenesc cu foarte mult Dumnezeesc, divina mângâiere, singura străbătătoare prin ceaţa răului omenesc, prin care ai răsbătut şi ai ajuns la izvoarele dătătoare, sbuciumate de dragoste...

Cum am şi această fericire de ce-aş putea să mă plâng? Că nu suntem acasă, neconteniţi alături? La vreme, când D-zeu va vrea va fi bucuria mai mare cu cât am plătit şi vrerea Domnului FĂRĂ CÂRTIRE, şi cu mulţumirea că am fost vrednici să trecem TOATE cercările lui [illegible] şi noi dintre cei aleşi de El, pentru aceste cercări.

21 Mai 1938. [illegible] Ing. Gh. Clime

Să ne gândim la Căpitanul nostru

Legiunea este creația Căpitanului. El a ales și ne-a arătat cum trebue aleși din neamul românesc cei mai buni, ne-a arătat drumurile mântuirii și prin răstignirea sa stă piatră unghiulară a destinului nostru pentru toate timpurile.

Toate începuturile în Legiune se fac pornind dela Căpitan.

De aceia acum când Muncitorul Legionar vede din nou lumina zilei ne ridicăm cu gândul mai întâi la Căpitanul nostru.

Era în 1919. Căpitanul intrase ca student la Universitatea din Iași. Aci se pregătea revoluția. Nu de către muncitori, ci numai speculând neștiința și nevoile muncitorilor, de către oameni cari nu știau ce este munca cari nu munciseră niciodată. Conducătorii revoluției comuniste, nu puteau să îndemne lumea la muncă, din care putea să iasă mântuirea, ci o îndemnau la distrugerea uneltelor, la grevă, la manifestații împotriva Statului. Nu pentrucă dreptatea muncitorilor nu se putea căpăta fără grevă si distrugere ci pentrucă ovreiașii comuniști învățaseră politica nu din nevoi, din învățăturile muncii ci din cărțile lui Karl Marx, Trotzky și alți teoreticieni evrei .

Nici intelectualii de atunci nu puteau găsi mântuirea. Și ei știau ce-i nevoia și munca numai din cărți. Lașii, nu erau în stare să se ridice împotriva desordinei.

România Mare nu se înfiripase încă și era gata să se prăbușească sub neputințele oamenilor. Toți fugeau de luptă și răspundere. In loc de muncă se făcea critică, teorie și filozofie comunistă, în loc de ordine domnea haosul «libertății» democratice.

Dumnezeu însă a vrut altfel. Haosul a fost despicat în două de sabia Sf. Arhanghel Mihail. A apărut Căpitanul !

Nu este o simplă întâmplare că studentul de acum 21 de ani și-a început lupta alăturea de muncitori. Sub semnul muncii și al onoarei va scrie Legiunea toată istoria românească.

Căpitanul ne-a învățat prin pilda vieții lui încă de acum 21 de ani că politica mântuirii unui popor nu se face cu teorii mari și nimicirea lucrurilor ce ne-au rămas dela străbuni. O politică sănătoasă isvorește din aburii depe brazde, din trăsnetul ciocanelor, din fulgerări de săbii.

Hotărîrea, cinstea, răbdarea, dragostea de muncă, spiritul de jertfă și onoarea nu se invață din cărți ci din luptă și muncă.

Ele se găsesc în largă măsură la muncitori, la oameni simpli și acolo le-a căutat și Căpitanul.

Primele biruințe le-a obținut alăturea cu muncitori și «in rândurile muncitorimii».

Mai târziu pentru a face școala politică a conducătorilor legionari Căpitanul nu ne-a învățat ce cărți să citim sau ce teorii trebue să cunoaștem ci ne-a luat alăturea de el în taberele de muncă.

Aci ne-a pus la muncă, intelectuali deavalma cu muncitori, studenți, țărani, preoți, funcționari. Ne-a învățat a ne cunoaște și a ne iubi toți românii. Ne-a învățat a stima și iubi munca și a înțelege că patria nu poate fi salvată fără dragostea dintre frați și fără unirea tuturor românilor. Iar fără dreptatea patriei de geaba luptăm pentru dreptatea noastră. Ne-a învățat a fi stăpâni pe noi înșine mai întâi ca să putem fi stăpâni pe țară. Pentrucă nu acela ce poruncește altora e stăpân, ci acela ce poate iubi și jertfi mai mult pentru alții, cel ce poate munci și lupta mai mult pentru cei slabi și împovărați.

Porniți pe drumul noilor bătălii pentru dreptate și onoare, sub steagurile Legiunei, ridicate iar, de Horia Sima, muncitori legionari, ne gândim, întâiu, la Căpitan.

Pășim cu fruntea sus, împotriva tuturor zăgazurilor. Știm că victoria va fi a noastră.

GEORGE MACRIN

Inființarea Corpului muncitorimii legionare

CIRCULARA,

Pe data de 25 Octomvrie 1936, (sfințirea troiței lucrătorilor din Azuga) toți muncitorii legionari din întreaga țară se constituesc într'un corp legionar aparte denumit: Muncitorim ea legionară.

Inginerul Gh. Clime, Comandant al Bunei Vestiri, este numit șef al Muncitorimei legionare din întreaga țară.

Toate cuiburile și unitățile de muncitori legionari vor lua legătură cu conducerea centrală a corpului. Se va institui o insignă muncitorească aparte, care nu va putea fi purtată decât de muncitorul legionar înrolat în cuib.

Se vor lua cele mai severe măsuri cu privire la recrutarea noilor elemente în așa fel încât să nu pătrundă decât acelea capabile de credință în Dumnezeu și în viitorul acestui Neam, precum și numai acelea corecte în viața lor publică sau particulară. Cel ce nu are credință și nu este corect, nu poate intra în acest corp.

Celui ce va cere programe, i se va spune că n'a înțeles nimic din ceasul vremii. Să rămână deci deoparte. Programul este:

Să dăm tot ce avem pentru neamul nostru, luptând din toate puterile împotriva tuturor acelora ce-l fură, exploatează și dezonorează, amenințându-i existența.

Neamul legionar când va învia, ieșind triumfător pe baza luptelor și jertfelor noastre, ne va răsplăti pe fiecare după merit și după fapte : cu belșugul și dreptatea care se vor revărsa peste noi, sau cu moartea și blestemul.

Camarazi muncitori din toată România,

La datorie deci. Dar să vină numai acela care poate păși cu hotărîre, cu încredere neșovăitoare și cu inimă de frate în aceste rânduri sfinte.

In lupta voastră de până acum, ați rătăcit pe sute de cărări piezișe și ați fost învinși. Toate încercările voastre au fost zdrobite.

Samsarii jidani ai «Luptei», «Adevărului», «Dimineții», «Zorilor», agenții jidănimii comuniste și în acelaș timp ai jidănimii capitaliste, v'au dus din dezastru în dezastru și din rătăcire în rătăcire.

Imi asum răspunderea întreagă a celor ce vă spun acum : De data aceasta veți birui sub semn legionar, jertfa voastră va fi răsplătită cu răsplata de învingători și de stăpâni de țară.

Adaug : vom birui pe căile legilor, oricât de tare ni le vor strâmtora autorii lor pentru a ne împiedeca biruința sau pentru a ne forța să pășim alături de ele.

Programul e trasat și fixat într'un cuvânt : Invingători. Pe acesta îl opun tuturor programelor mincinoase, ticluite pe zeci de articole, cari vi se flutură și astăzi pe dinaintea ochilor stinși de foame.

Corneliu Zelea-Codreanu

Șeful Legiunii

Primele începuturi în rândurile muncitorilor

(Din cartea „Pentru Legionari")

Avem conștiința clară, că în acele ceasuri juca balanța vieții și a morții poporului român.

Aceeași conștiință o aveau toți jidanii, cari împingeau dela spate pe muncitorii români la revoluție. N'aveau nimic comun cu îngrijorarea ,care în acele clipe, țâșnea din ochii și din inimile noastre. Erau conștenți. Numai intelectualii români erau inconștienți. Intelectualii cari au învățat carte și cari aveau chemarea de a lumina calea poporului în clipe grele — căci pentru aceasta erau intelectuali — lipseau dela datoria lor. Acești nevrednici în ceasurile acelea HOTARITOARE sustineau cu inconștiență criminală, că «lumina vine dela Răsărit». Coloanelor revoluționare, care străbăteau amenințătoare străzile tuturor orașelor, cine să li se opună? Studențimea? Nu! Intelectualii? Nu! Poliția? Siguranța? Aceștia, când auzeau că se apropie coloanele, intrau în panică și dispăreau. Nici armata nu le putea sta în cale. Căci nu era vorba de 1.000 de oameni, ci de 15.000, de 20.000, organizați și frământați.

Intr'o seară ploioasă din toamna lui 1919, în sala de mese a Școlii de Arte și Meserii, unde eram pedagog, un prieten îmi arată o notiță dintr'un ziar.

«Garda Conștiinței Naționale ține ședință astă seară, Joi, ora 9 în str. Alecsandri Nr. 3».

Am plecat imediat în goană cu o mare nerăbdare de a cunoaște și a mă înrola în rândurile acestei organizații ale cărei manifeste de luptă anticomunistă le cetisem cu câteva luni înainte.

In camera din str. Alecsandri Nr. 3, amenajată cu bănci de lemn de curând făcute, am găsit un singur om de vreo 40 de ani. Stătea la o masă, posomorît și aspru ,așteptând să se adune lumea pentru consfătuire. Un cap mare, niște brațe puter-

(Urmare în pagina 14)

Să ne gândim la camarazii căzuți pentru Legiune

Oștile cerești

Din rândurile luptătorilor, cari în frunte cu Căpitanul, formează azi oștile cerești, ocrotitoare și călăuzitoare ale Destinului Românesc, figura inginerului Gheorghe Clime se desprinde masivă și plină de viața și robustețea, asemeni unui falnic stejar cu tulpina masivă și coroana stufoasă — ce străjuește cu verdeața lui înviorătoare, înfățișarea sa maestoasă, un codru.

Cei ce l-au cunoscut odată îl vor păstra veșnic în suflet — Imaginea lui le va da puteri, îi va înviora în toiul luptelor — Pentru cei ce muncesc pentru binele acestui neam, chipul lui este o icoană.

Muncă fără preget, dârzenie fără seamăn, tărie de stâncă, suflet de cristal și bunătate de înger acesta a fost Gheorghe Clime.

ILIE GARNEAȚA

Lui Clime
de care mă leagă nu numai comunitatea de dragoste legionară, dar totodată admirația pentru sufletul lui în care a încăput parcă mai multă dragoste, credință și putere de jertfă, pentru Căpitan și Legiune, decât în noi toți!

Ion I. Moța

17-4-1936

Ing. Gh. Clime — Prezent!
Ion State Grigore — Prezent!
Pavelescu Gheorghe — Prezent!
Pancu C-tin — Prezent!
Iuliu Șușman — Prezent!
Niță C-tin — Prezent!
Mija D-tru — Prezent!
Sultan Donat — Prezent!
Radu Dobre — Prezent!
Constantiniu C-tin — Prezent!
Popa Pătru — Prezent!
Turcan Mihai — Prezent!
Meraru Alex. — Prezent!
Pisarciuc U. — Prezent!
Meletiuc — Prezent!
Regvald — Prezent!
Jude — Prezent!
Enescu — Prezent!

„Dumnezeu mă învrednicească a muri pentru Căpitan și Legiune”.

La Ciocănei, în satul inginerului Gh. Clime

Casa nu e prea mare. Dar nici mică. Albă, curată ca o floare de nalbă. Pereții se scaldă mai mult în soare decât în umbră. Nu se aude freamătul pădurii, însă miros sănătos, puternic de munte îți umflă plămânii. Foșnetul frunzelor de pomi revarsă frânturi duioase acum când toamna mușcă din frunze pătate cu sânge. Nu departe pârâu limpede se încâlcește în șuvițe mărunte asemeni firelor subțiri din plasă fină de păianjen. Intr'un loc singuratec, departe de sat la poale de munte înverzit... Gara e prin apropiere. Șuerul lung al trenului te îndeamnă la goană, la ducă, în timp ce frumusețea locului te silește să rămâi, deși munții, unii mai înalți decât alții, cu vârfuri ascuțite, te strigă pe nume să urci sus pe creste însângerându-ți picioarele.

Acasă... In prag, soția inginerului Clime. Ochii îi sunt mari, adânci. Obrajii cam supți de suferința mare care o roade și pe care nu o spune nimănui. Ușoară poleială de argint începe să-i înzepezească tâmplele. Privește mai mult departe, îndurerat. De bună seamă că filele umplute cu amintiri ale trecutului, pline de culoare, vii, se întorc una după alta învelindu-i ochii cu o ușoară pojghiță de lacrimi și de colțul buzelor atârnând un zâmbet trist ca o petală înțepată de brumă. Are un suflet bun, nesfârșit de bun. Două maice alungate pe nedrept din mânăstire au venit să-și spună păsurile. Ascult. Maicile plâng, lăcrimează și Doamna Clime. Depe un perete privește inginerul. O șuviță îi pică pe fruntea lată iar dinapoia lui, pe portret, se văd câteva tulpini de arbori. Pe alt perete un Arhanghel sfarmă cătușele ,biruind asupra răului. Ceva sfânt se împrăștie prin toate ungherile. Mai mult taci decât vorbești. Ți-e teamă parcă să nu tulburi îngerii pe care-i simți cum coboară, cum plutesc în juru-ți.

In birou plin de dosare și fotografii. Cele mai multe sunt fără chipul lui. Căci era modest, tare modest.

Ii plăcea mai mult să aibă pe alții decât pe el. Nu râvnea la împărăția lutului ci în suflet picura mereu ademenirile albastre ale cerului. Mai mult decât lua, dăruia. Iubea oamenii. Ii credea buni și dacă se dovedeau răi nu-i sfădea. Imprumutase cuiva bani. Acesta mai târziu tăgăduind, Clime i-a spus: «Bine. Așa să fie cum zici tu. Dar de azi să nu mai vii la mine».

Inginerul Clime era soț bun. Uita supărările când deschidea ușa casei. Fața îi devenea zâmbitoare, privirile calde și vorba moale și dulce. In locul împietririlor acre care îndepartă, sufletul lui era soare care împrăștie flăcări de dragoste. Nu disprețuia. Iubea cerul senin, câmpul verde cu miros proaspăt de fân. Fiul răzeșului, deci al naturei, el nu putea să nu îndrăgească lanurile întinse, gospodăria largă, streașina pădurei întunecate și foșnetul frunzelor în amurg.

In suflet mereu trează ardea o candelă: Legiunea.— Dreaptă, dârză, voinică. Il înfierbânta și-l stăpânea. Poate că nimeni nu i se dăruise Căpitanului cu atâța bucurie. Hoinărea mereu. Și puțin rămânea la Ciocănei. Semăna cuvântul Bunei Vestiri. Pe dealuri crăpate de soare, pe văi întinse în care bordeie sărăcăcioase se ascund sau pe creste de munte. Pline-s de chipul lui inmile legionarilor. Stăvilare nu erau să-l oprească.

Când era mic, tatăl său îl trimitea noaptea prin satele învecinate. Nu din răutate dar ca să-l obișnuiască cu întunericul, de care nu trebuia să se teamă. Și bine a fost, căci luptătorul de mai târziu tot împotriva întunericului avea să se ridice, dorind să-l învingă, să-l stăpânească.

Muncitorului îi da hrană. Nu bucăți de mălai ci lespezi de voință, hotărîre, putere ruptă din stânci. Nu putregai de gând, de program sec, ci fâșii însângerate de suflet. In locul votului cerea mai multă dragoste între muncitori. De asta îl iubeau mai mult cei slabi, cei săraci și obijduiți. Acestia l-au înțeles mai bine.

Acela care pe băncile școalei, la sfârșit de an, ținea strâns în mâini cununița de stejar, răsplată la osârdia lui pentru învățătură ,a cules mai târziu și recolta luptei lui, laurii tuturor muceniciilor. Examenul morții dar și a învierei nu l-a găsit nepregătit. Invăța mereu cum se culeg spinii și se aruncă pe foc, cum se stăpânesc dorințele și pornirile rele ca să crească aurul curat al visurilor, cum se împrăștie bezna depe bolta timpului ca să apară zorii unei lumi verzi, cum în locul omului slab să zidească piepturi călite pentru vijelioasa furtună care avea să vină.

Acesta a fost Inginerul Clime, care la Ciocănei în toamna lui 1937 sădise măcieși in care altoise diferite specii de trandafiri. Aștepta primăvara din florile cărnoase să respire, în miros puternic să se odihnească, să cuprindă în brațe și puțină liniște. Dar călăii n'au vrut. A ucis pentru el primăvara, au ferit-o din cale-i. In locul soarelui i-au întins la geam zăbrele mocnite. Și ciripitul zglobiu al păsărilor l-au schimbat cu zăngănitul lanțurilor, cu zgomotul cheilor. Au închis noaptea sub zăvor și ziua au alungat-o departe. Să plângă locurile lui dragi, să se ofilească trandafirii de dor.

Astăzi la Ciocăneii Muscelului vântul șuerând pologește frunzele colorate. Timpul atârnă sumanele toamnei pe crăngi, în timp ce nouri sfârtecă bolta albastră. Dar din depărtare pădurea crescută sus pe vârfuri ascuțite întinde coloană de brațe verzi și te salută pe tine, Comandant dârz al Bunei Vestiri cu salut hotărît, energic, salutul cerului și al biruințelor aspre.

T. I.

Inginerul Clime

Stâncă ciocănită de toate furtunile pământului;

Voință purtată pe drumuri neumblate;

Vizionar al dreptății sociale;

Masiv luptător legionar, s'a destinat prin Căpitan
să fie conducător al muncitorilor.

Știa că are de mângâiat suflete întinate cu
toate păcatele trecutului;

Că are să curețe minte întunecată de răutăți și
înșelăciuni.

Dragostea lui pentru hăul acesta de muncă era
pasiune și religie;

S'a dăruit din plin să aline frământarea chinului
muncitoresc.

Viața muncită și moartea lui amară rămân mijloace
pilduitoare de îndreptare a unor stări pe
care le-a voit mai bune;

Și vor fi mai bune!

Camarazi,

Gândiți-vă la el, rugați-vă pentru el,
Mergeți pe calea care v'a deschis-o!
Această cale duce la biruință!

Clime v'a iubit.

VASILE IAS...CHI
COMANDANT LEGIONAR

Domnul Inginer

Scumpii mei muncitori,

Gândindu-mă la trecut, îmi apar în față rînduri de icoane sfinte și dragi, cu eroi și martiri, cari m'au urmărit și mă urmăresc continuu:

Intre aceste icoane luminoase, apare una măreață, săpată par'că în granit, figura iubită de noi toți: a INGINERULUI GHEORGHE CLIME.

Conducătorul și organizatorul muncitorilor. Intruchiparea crezului muncii. Era omul care se înlățase deasupra tuturor, prin puterea și setea lui de muncă. Cînd te aflai în fața lui, simțiai că ești lîngă un dinam în acțiune. Ochii lui cari te pătrundeau îți dovedeau formidabila voință ce clocotea în ei.

Cine s'a apropiat odată de dînsul, se simțea atras mereu ca de puterea unui magnet. Era puterea dragostei ce-o risipea din belșug tuturor celor din jurul lui.

Mi-au pătruns adânc în suflet, cuvintele lui, «Dragoste, măi băieți, dragoste. Cu ea învingi tot, cu ea cucerești totul».

Dragostea era arma de luptă a Comandantului nostru. Printrânsa muncitorii legionari, puțini la început, trebuiau să cucerească sufletele celor plini de obidă, printrânsa trebuia să învingem rătăcirea care pusese stăpînire pe muncitorime.

Prin faptele lui mărețe, prin jertfa lui, a dat Corpului Muncitoresc o putere de nebiruit.

Noi cei cari am trăit aproape de el și sub ordinele lui, simțim azi puteri înzecite de sacrificii și muncă.

Suntem gata să înfruntăm orice, pentru terminarea muncii începută cu atîta elan de Domnul Inginer, căci numai atunci, dragi muncitori, putem fi demni de marele nostru Șef care s'a jertfit pentru noi.

Să fim vrednici de el, căci ne-a condus pe drumul de foc și lumină a biruinții. Muncitorul Legionar va trebui să știe că, dorința Comandantului nostru CLIME, nu va putea fi îndeplinită decît atunci, cînd cu toții împărtășiți din sfînta lui jertfă, ne vom dărui Patriei, făcînd un Corp puternic și mîndru cum nu e altul sub soare.

DUMITRU GROZA

Bătând la porțile cerului

Spicuiri din însemnările inginerului Clime

Spicuim următoarele note din jurnalul ing. Gh. Clime:

«M'am sculat de dimineață — ora 5; împreună cu Fica ne-am dus la biserica Sf. Ilie-Gorgani, unde eu m'am împărtășit — eri mă mărturisisem împreună cu ceilalți. In liniștea și pacea care se răsfrângea în toate colțurile bisericii, împărtășania de acum a fost tot atât de impresionantă ca și cea dela Jilava din Februarie 1934. Ce deosebire între gândurile cari ne frământau atunci și cele de acum! Atunci ne pregăteam sufletele pentru închisorile pământului, acum ne pregătim sufletele pentru înălțimile cerului. Atunci primeam atacul satanei, acum pornim în atac asupra satanei; și totuși pe aceaș linie: luptă creștină împotriva satanei, luptă națională pentru oropsitul neam românesc.

. . . .

Seara la gară, multă lume legionară în frunte cu Căpitanul și rudele apropiate ne-au însoțit.

In fine, după multe luări de rămas bun, conductorul la ora 7.35 strigă: „Suiți în vagoane, d-lor!" și trenul pleacă; luăm cu noi priveliștea grupului, care cu ochii, cu mâinile, cu sufletul, cu gândul, cu glasul ne însoțește până la limita posibilă.

Biata Fica! In mijlocul întregului grup, îi vedeam ochii mari cum se uitau spre locul ce-l ocupam la fereastră, cu emoția în sufletul ei gingaș și plăpând ca un porumbel!

Rămâi cu bine adorata mea tovarăşă de zile bune și rele, mai ales de zile rele, căci tu n'ai cunoscut obișnuita liniște, obișnuitele și modestele satisfacții ale traiului la care râvnește firesc o bună gospodină, într'o căsnicie cu variațiile mici obișnuite în cutia conviețuirii burgheze. Tu n'ai cunoscut decât privațiunile cele mai aspre, și surprizele cele mai sbuciumate și o viață ieșită cu totul din făgașul normal.

Tu, atât de iubitoare, atât de firesc pricepătoare cu sensibilitatea proprie nebănuită — și pe care nu o lași să fie bănuită — erai sortită să ai un astfel de bărbat, pentru a putea fi — și puteai fi — fericită.

Iartă-l pe bărbatul tău pentru toate necazurile ce ți le-a procurat și amintește-ți mereu numai de clipele de înaltă viziune către careținteam în munca noastră comună, dar atât de deosebită de firea femeiască. Adu-ți aminte de clipele când chiar în problemele dificile, în timpurile critice, necontenit mă sprijineai și... totdeauna mă ertai! Iartă-mă și acuma că te las în necunoscut... eu îmi urmez firul firesc al vieții pe care am închinat-o neamului meu, Țării mele și lui D-zeu. El, D-zeu, face cu mine ceea ce vrea, nu numai pentrucă așa trebuie, ci pentrucă și eu mă dau lui, total".

Ing. Clime în uniformă de luptător spaniol

Șmecherul și Muncitorul

Cine nu-l cunoaște?

Șmecherul este vietatea cea mai prețuită în alcătuirea societății noastre.

Șmecherul a reușit să schimbe felul de-a judeca a întregii noastre societăți, care astăzi cu atît mai mult admiră cu cît șmecheria este mai mare; iar societatea alunecînd pe acest povîrniș, a ajuns să se vrea cît mai șmecheră.

Acest prototip reprezentant și rezultat al hidoaselor pofte democratice, șmecherul este tot ce poate fi mai păgubitor:

— prin duhoarea pe care o împraștie în jurul lui;

— prin pilda de puturos parazit apărat în ticăloasa lui funcțiune de toată democrația;

— prin distrugerea oricărei alcătuiri omenești în mijlocul căreia trăește.

El, șmecherul, murdărește ori ce și pe oricine atinge:

— mînjește și degradează omul, făptura lăsată de Dumnezeu pe pământ, după chipul și asemănarea sa.

— puturosește și destramă societatea în mijlocul căreea trăește.

— putrezește, distruge și infectează, până în cele mai curate și mai vitale svîcniri de vieață, o națiune.

Este cancerul cel mai puturos și cel mai periculos, pe care un neam vroitor de vieață sănătoasă, de suișuri pe culmi însorite, trebue să-l elimine, să-l extermine, să-l strivească.

Astăzi, o țară întreagă — țara noastră democrată — a suit la înălțimi de simbol, a făcut steag rîvnitor din pocitania aceasta hidoasă și puturoasă: toți democrații doresc fremătînd, să ajungă mari șmecheri, cari să știe «să învârtească pe proști» («proști» = muncitori)). Iar cei de pe delături, cari n'au ajuns încă să cunoască în toate tainele ei, această înaltă știință, stau și poftesc cu buzele tremurând cu ochii bulbucați și ticăloșiți, țintind spre idolii lor, admirindu-i și ichinîndu-li-se.

De altă parte, muncitorul. Muncitorul disprețuit pentru că e nevoit să muncească. Muncitorul, care de obiceiu, cu tot sbuciumul, cu toată frământarea și cu toată munca lui, este tot sărac; de multe ori — de cele mai multe ori — e așa de sărac că înghite, el și familia lui în loc de pine, noduri.

Și a reușit democrația noastră, ca munca să ajungă lucru de rușine! Cel care trebue să muncească, să se ascundă, să nu fie văzut cînd și ce muncește... se rușinează de munca lui!...

Munca sfîntă, munca înălțătoare, munca dătătoare de vieață și creatoare... ceva rușinos; și muncitorul, *pentrucă muncește* disprețuit.

Șmecheria josnica, puturoasă, plină de toate păcatele lumii... simbol; iar șmecherul, la mare, la cel mai mare preț, *pentrucă știe să înșele, să fure și să se învârtească.*

Țara românească, neamul romînesc, astfel, putrezește, putrezește mereu... și împrăștie prin acești șmecheri: duhoarea omoritoare.

Trebue, învirtind la fusul roții să schimbăm această otrăvitoare și nefirească așezare:

— Muncitorul și munca, la mare — la cea mai mare — cinste; la comandă;

— Șmecherul și șmecheria să se prăvale, să se afunde, în cea mai adîncă prăpastie: în iadul din care a venit. Trebue ca cineva, nesovăitor, puternic, cu legea legilor într'o mână, cu cealaltă să învirtească: și iată că «Cineva», a pus mîna pe fusul roții și e gata să o pună în mișcare.

Dumnezeu să-i ajute!

Toți să ne rugăm și să ne înfrățim în această rugăminte, cu ochii la el!

Văd ca într'un frumos vis — astăzi; mîine va fi aevea — pe toți muncitorii — pe toți cei ce sfințesc sfințind locul — ca într'o armată binecuvântată de Dumnezeu, înfrățiți prin dragoste, sub comandă unică, mergind sigur pe pămîntul țării noastre românești cu ochii spre Cer, senini și veseli că au ce munci și pentru ce munci, și încruntîndu-se numai cît ar simți mirosul putoarei șmecherului, care va înțelege din această sburlire a sprincenilor, că e mai bine pentru el să se afunde din nou în întunecimile și adincimile de unde a venit...

Văd și simt cum vine strălucita și însorita sărbătoare:

Victoria muncii.

Și tare mă bucur că și eu fac un pas către această victorie.

Iată îndemnul pe care-l fac altora — tuturor celor cari nu sunt șmecheri:

Hotărîți-vă spre aceeași bucurie.

Ing. GH. ȘT. CLIME

Scumpa și mult iubita mea mamă, 12 August 193[illegible] Rîmnicu-Sărat

[illegible]

Și acum, ca și atunci, aceeași rugăciune o îndrept către Dumnezeu, [illegible]

[illegible] Ghiță

Inginerul Clime pe frontul spaniol

Când în 1936 au fost aleși cei mai buni legionari să ducă puterea de jertfă, a Românilor, pe frontul Spaniol, Clime nu putea lipsi. Il îndemna datoria de luptător legionar, îi poruncea vocea puternicei sale credințe creștine; Il chema Spania învolburărilor de foc și încordărilor supraomenești de biruință.

Și a plecat.

Despărțirea de ai săi, de Patrie, ghiara războiului secerător, ce pândea în umbra depărtării, nu-l neliniștea pe cel hotărît al sorței jertfei. Pe drum, Ing. Clime, după mărturisirea lui Bănică Dobre, era pornit mereu spre descoperirea curiozităților. Căuta hărți, forma itinerarii și-și făcea singur instrucție Spaniolă.

Pe frontul din Spania, alături de sufletul înaripat al lui I. Moța, de spiritul lui V. Marin, de credința Părintelui Dumitrescu, Inginerul CLIME aduce încercările de luptător călit în războiul mondial, cunoștințele sale militare, liniștea și prezența de spirit, rezistența corpului, renumele de comandant și organizator înnăscut. Figura sa împrăștia robustețea, pe fața lui era zugrăvită bunătatea, din ochii lui țâșnea voința și hotărîrea. CLIME salută milităreşte. Se prezintă scurt. Impresionează prin ținuta sa de Căpitan-soldat. Era povățuitorul și îndrumătorul militar al întregii echipe de legionari. Ii familiariza cu greutățile vieții de front. Le dădea sfaturi pentru atac sau adăpostire. Dar nu numai atât. Părerile sale și punctele lui de vedere, erau totdeauna aprobate de comandantul companiei de pionieri, ca fiind cele mai potrivite situației. Această superioritate, pe care o avea CLIME asupra ofițerilor, nu-l făcea — zice B. Dobre — decât cel mai disciplinat soldat, atunci când punea mâna pe hârleț sau pe târnăcop.

Vâltoarea luptelor, alergarea la atacuri neîncetate și amenințarea gurilor ucigătoare ale tunurilor și mitralierilor, nu-i întunecau gustul pentru frumos, dragostea și cultul cărții. Orice casă proaspăt descoperită era pentru dânsul prilejul unor cercetări amănunțite pentru descoperirea lucrurilor de valoare istorică.

In timpul unei reprize, ing. CLIME și Alecu Cantacuzino s'au dus cu bidoanele după apă. Apa era însă departe și drumul primejdios. Cei rămași hotărîră să-i cheme. Alecu răspunde strigătelor și semnelor lor și se întoarse. Inginerul CLIME își continuă drumul cu toată amenințarea primejdiei. Dispare după coama dealului, și nu se mai arăta spre disperarea lui Moța și celor din jurul său. In sfârșit, apare. «Din strigăte și semne ne-a înțeles. A început să fugă din toate puterile. Sosește transpirat dar mulțumit că a putut să ne aducă apă pentru toți. Ne împarte din mers bidoanele, își ia pușca și sacul și intră în rând cu noi...» «Fiindcă lui CLIME, când îi intră ceva în cap că trebuie să facă, nu se lasă» spune Părintele Dumitrescu.

Marșurile și atacurile nu-l doboară; Nu-i clintesc rezistența. Poartă în spinare un munte de merinde și muniţiuni și în salturile cele mai îngrozitoare spre moarte, când toți aruncă de pe ei pături, ranițe etc., CLIME găsește puterea de-a și le păstra pe ale sale și chiar de a ridica din celelalte. Nici gândurile la CAPITAN, nici dorurile după ai săi, după casa și locurile dragi, nici tancurile amenințătoare, nici obuzele ucigașe nu-l copleșesc. «In clipele cele mai grele el tot radiază de bunătate», «D. CLIME, veșnic neobosit ne cânta din gură și se acompania la pian» (N. Totu). In ziua de Crăciun, când echipa de legionari a ascultat slujba oficiată de Părintele Dumitrescu, CLIME și-a scos din sân icoana Sf. Arhanghel și cu glasul lui melodios de tenor, a dat răspunsurile.

Dar CLIME, ca și ceilalți camarazi, plecase în Spania să lupte, să biruie, murind pentru cauza Crucii. Pentru mântuirea Neamului. Și a luptat. Lupta a fost pentru el un cult.

— «Ochește bine... Să nu stricăm cartușele... Bagă un cartuș în buzunar. Când vom isprăvi, avem unul pentru noi, căci se poate să cădem prizonieri», spune CLIME Părintelui Dumitrescu în sfârșitul unui atac din partea dușmanilor.

Clime trebuia să biruie. Oricum, dar nu să cadă prizonier. In vinele lui curge sângele Dacilor care și-au topit viața în fundul cupelor lor de otravă din Cetatea Sarmisegetuzei.

— «Câte încărcătoare mai ai nene Clime?» îl întrebă Păr. Dumitrescu la încetare. — «Două și un cartuș în buzunar, care era pentru mine, da D-zeu n'a vrut»... Da Dumnezeu n'a vrut. Il ținea pentru alte încercări...

In clipa hotărîtoare, la Majadahonda, când obuzul ucigător a cutremurat pământul și a răpit pe Moța, Marin, Clime zdrobit de durere, la postul său, cu arma, cu pieptul, cu voință și îndârjire, alături de Alecu, înfruntă ploaia de foc și valul atacanților. După furtună Moța Marin nu mai răspund la apel... Cu inima sfâșiată toți rămân muți, nemișcați. Caporalul Feliciando, mânat de cine știe ce porniri tainice, care răscolesc sufletul în momentele de grea zdruncinare, se aruncă asupra lui CLIME și-l strânge cu putere în brațe. Imbrățișare emoționantă. A oamenilor care au privit morții în ochi, au pătruns-o și l-au simțit mâna înghețată...

CLIME s'a reîntors sănătos, întreg. Dumnezeu nu l'a vrut atunci. Nu l'au vrut gloanțele vrăjmașe ce spintecau Cerul spaniol. Nu l'a vrut nici glonțul său din buzunar... Trupul lui trebuia să fie lovit de glonț pornit din ordin și din mână românească... Sângele său trebuia să ude pământul Patriei. Trebuia să fie mai târziu vărsat pentru a înfăptui temelia României Legionare...

Și-a împlinit destinul de Martir și Erou Legionar.

LIVIU SAUCIUC

Primele începuturi în rândurile muncitorilor

(urmare din pag. 7)

nice, pumni grei, statură mijlocie. Era Constantin Pancu, președintele Gărzii Conștiinței Naționale.

M'am prezentat, spunându-i că sunt student și că doresc să fiu primit ca soldat în Gardă. M'a primit. Am asistat la consfătuire. Veniseră vre-o 20 de persoane: un tipograf culegător, Voinescu, un student, vreo 4 mecanici dela R. M. S., vreo doi dela calea ferată, câțiva meseriași și muncitori, avocatul Victor Climescu, un preot. S'au discutat câteva chestiuni în legătură cu dezvoltarea și avântul luat de mișcarea comunistă în diverse fabrici și cartiere și apoi probleme de organizare a Gărzii.

Din seara aceea drumul meu se bifurca: jumătate în lupta dela universitate și jumătate cu Constantin Pancu, în rândurile muncitorimii. Eu m'am legat sufletește de acest om și am rămas cu el, sub conducerea lui, tot timpul până la desființarea organizației.

Luptă şi Lumină

In ţările în care a biruit naţionalismul, au biruit şi muncitorii. Biruinţa lor a fost aspră. Le-au însângerat picioarele în grele munci ; au fost priviţi cu dispreţ ; flămânzi au fost lăsaţi să umble ca nişte umbre în întunericul tuturor corvoadelor şi beznelor. Dar s'au răzbunat. Au început să păşească greoi dar cu putere de stăpân.

Munca în ţările naţionaliste este luată în seamă preţuită. Fiecare munceşte. Intelectualul care încearcă să pătrundă în necunoscut şi să-l stăpânească ; fierarul care izbeşte cu ciocanul în noduroasa nicovală ; zidarul care ridică spre cer puternici pereţi de cărămidă sau de piatră ; scormonitorul în praful pământului, viermele care scoate fierul sau plumbul Nu sunt deosebiri. Toţi se înfrăţesc în vâltoarea muncii. Şi dacă toţi lucrează cot la cot, opintindu-se ; dacă toţi, din trudnice încordări clădesc temelii ; dacă toţi, frânţi de oboseală ridică rugăciuni muncii ; atunci cu toţi trebuie să se bucure de lumină, de cultură.

Un muncitor slab, nepriceput, se va lovi singur nimicindu-se. El va trânti cu târnăcopul în Biserică şi nu va înţelege că ruinează propriul său suflet. Va ponegri Neamul şi nu-şi va da seama că pe el se face de râs. Va izbi în conducători, fiind mereu contra ordinei şi disciplinei, şi nu va pricepe că din desmăţul lui se vor ridica profitorii cari mereu stau la pândă. Un muncitor care n'a sorbit din roadele bogate ale culturii şi care nu vrea să soarbă, este uşor de înşelat. Indobitocit, va cădea în ghiarele propagandei râului şi întrebuinţat ca unealtă.

Un muncitor cult, luminat, va şti cine este prietenul şi cine duşmanul. Va cunoaşte singur în cine trebuie să izbească cu furie sau cui să i se închine. Mereu atent, el va urmări greutăţile prin care trece ţara şi va năvăli ca o furtună în ajutorul ei.

Dar când să-l pregătim, ca să nu poată fi jucărie în mâinile duşmanilor ţării ? Ca să nu fie un bulgăre pe care îl poţi zvârli oriunde ? Să fie o stâncă pe care ţara să se razime cu încredere ? Răspunsul : In întrebuinţarea răgazului de după lucru ; în folosirea rodnică a timpului liber.

In Italia Mussolini. In Germania Hitler. Ieşiţi din mijlocul poporului. Cunoscând nevoile şi năzuinţele. Au făcut mult. Au schimbat suflete. Au oţelit inimi. Au călit şi învârtoşit trupuri. Naţiunile lor la o singură comandă se ridică. Hotărâte. Increzătoare în puteri şi victorie. Şi pe muncitorime se reazămă. Aici este cuvântul ultim.

In Italia prin «După Muncă» («Doppolavoro »), în Germania prin «Putere prin Bucurie» («Kraft durch Freude») se asigură muncitorilor :

A. Dreptul la sănătate. Muncitorul nu mai este lăsat pradă boalelor. Statul se îngrijeşte în deaproape de corpul său. Işi dă seama că numai o naţiune viguroasă poate să trăiască şi să învingă. De unde până acum numai cei bogaţi puteau să-şi găsească mijloacele prin care să-şi întărească puterile, acum tot poporul este chemat să-şi clădească frumuseţea corpului şi puterea lui. In fabrici sunt instalaţii higienice, unde muncitorul poate primi oricând îngrijire. Băi sunt semănate pretutindeni Muncitorul îşi curăţă trupul.

Sportul nu este uitat. Pe terenuri întinse, echipe de muncitori se iau la întrecere. Trupul se întăreşte, muşchii devin mai puternici. Excursiile nu sunt lăsate la o parte. Ocupă loc de cinste. In munţi împăduriţi, pe văi întinse, în preajma apelor, în locuri unde vorbesc urmele istorice, muncitorii colindă şi învaţă să-şi iubiască frumuseţile ţării, dar şi să-şi împrospăteze trupul cu puteri şi sufletul cu gânduri înalte.

B. Dreptul la lumină. Noua şcoală a muncii schimbă hotărît părerea despre ceeace înseamnă om. Valoarea fiecăruia trebuie căutată în ceeace fiecare face pentru Neam. Nu în bani, nu în averile strânse lacom din suferinţa poporului. Banul nu înseamnă nimic. O nouă nobilime se înalţă plină de sănătate, care schimbă cursul istoriei. Este viguroasa nobilime a muncii. Aşa stând lucrurile, nu numai cei bogaţi au dreptul să se hrănească din lumină. Toţi, fără deosebire, îşi lărgesc cunoştinţele, îşi înalţă sufletele. La radio sunt ore dăruite muncitorului. La cinema, lucrătorul vine şi dacă este obosit, îşi descreţeşte fruntea. Teatrele îşi deschid larg porţile şi le dau dreptul să intre. Se ţin şezători. La conferinţe, se desbat teme politice. Pretutindeni păşeşte neastâmpărat muncitorul. Culege ştiri, pătrunde în bibiloteci, care împânzesc ţara. Toate îl ajută să se ridice spre mai multă cultură, spre mai multă lumină.

C. Putinţa de a deveni mai bun. Mereu năzueşte spre mai bine, spre mai frumos. Işi rânduieşte munca. Pe unde merge, împrăştie ordinea. Aici intră şi frumuseţea muncii. Nu obiecte în dezordine aruncate, ci toate puse la locul lor. Grijă mare pentru uneltele cu care lucrează, să nu le strice. Fiecare îşi dă seama ce face, se urmăreşte în deaproape, caută să se prefacă. Inţeleg cu toţii că pe măsură ce vor deveni mai buni, mai drepţi, mai corecţi, mai îndatoritori faţă de camarazi, neamul va deveni mai puternic.

D. Dreptul de a lua parte la viaţa Statului. Nu este lăsat aici un muncitor în necunoştinţă. La schimbările mari ia parte şi el. Pe umerile tuturor apasă răspunderea. Nu sunt protejaţi. Mari întruniri se ţin. Şefii îşi spun cuvântul. Ii ascultă plini de încredere muncitorii. Sunt mândri. Şi-au câştigat drepturi. Nu uşor, ci prin trudă. Li se cuveneau.

De azi înainte aceste drepturi le va avea şi muncitorul român.

E. La noi mişcarea Legionară are în plus taberile de muncă unde, în verile fierbinţi, dau năvală deavalma muncitori, ţărani, studenţi şi profesori. Cu toţi împreună cresc în dârză credinţă legionară. In şedinţe ţinute seara, târziu, în preajma focului, se vorbeşte despre Căpitan şi Legiune. Se preamăresc jertfele legionare. Cântece amintind neagra prigoană sau biruinţa legionară se înfiripă, îşi iau sbor spre ceruri. Inimile se apropie, muncitori cu intelectuali se leagă într'o rodnică frăţie. Totul avem aici. Cărămidă vârtoasă turnăm pentru a ridica biserici sau puternice ziduri legionare. Muncă deci, trudnică până la sleirea puterilor, dar şi înălţare sufletească.

ILIUŢ TEODOR

Tatăl Muncitorimii Legionare

Eri după înmormântarea Generalului. Căpitanul chemase toate gradele la el în birou. Atâtea întâmplări în anul acela prevesteau timpuri grele.

Nu se auzea nicio şoaptă.

Parcă ne era frică de micimea noastră în faţa evenimentelor.

Căpitanul îl cheamă pe Domnul Clime, alături de el.

Leul acesta blând, care era Gheorghe Clime, după mucenicia în Spania, se îndreaptă spre estradă, arzând lăuntric ca o pară.

Căpitanul spune:

— «Clime va fi şeful partidului».

Domnul Clime, stăpânindu-şi emoţia, făcea cruce:

— «Dumnezeu mă învrednicească a muri pentru Căpitan şi Legiune».

Şi numai peste doi ani i s'a împlinit rugăciunea.

Asemenea morminte stau la temelia biruinţii legionare.

Descoperiţi-vă şi închinaţi-vă.

Tismana — Mai 1938.

Domnul Clime suferea cumplit de rinichi.

Suferea până la leşin.

Nimeni nu l-a auzit vreodată plângându-se, sau măcar nu l-a văzut făcând o strâmbătură, de durere.

Viaţa i se mai ţinea cât un căpătâi de aţă.

Au venit dela Tg. Jiu doctori oficiali, să-l consulte, însoţiţi de ofiţeri de jandarmi.

Rezultatul consultului: nu e cazul să fie evacuat la Spital.

Şi noi îl priveam cum i se scurgea viaţa zi cu zi, ceas cu ceas.

Revolta noastră era gata să izbucnească.

Să-i linşăm pe jandarmi şi medici!

Domnul Clime a aflat.

Ne-a oprit.

— «Fiţi prudenţi. N'am să mor ca să fac călăilor pe plac.

Nu vreau!».

Şi s'a ţinut de cuvânt.

Şi-a încordat toate puterile voinţei şi credinţei.

A biruit boala, cu sufletul.

Iată, iubiţi mucitori legionari, cine a fost Gheorghe Clime, Domnul Clime, tatăl vostru.

Când îi rostiţi numele, bateţi o cruce în gând.

La temelia soartei voastre viitoare, când veţi fi aduşi din nou în sânul naţiei noastre, sufletul lui Gheorghe Clime, tatăl vostru, s'a jertfit pentru voi şi pentru întregul neam.

Descoperiţi-vă!

I. DIACONESCU

Chemare către muncitori

Tu care scormoneşti măruntaele pământului, ca să dai civilizaţiei cărbunele şi prin el forţa de locomoţie. Tu care cu mâini însângerate de trudă şi cu faţa suptă de mizerie, răscoleşti în adâncuri, stâncile tari ca să smulgi aurul lor pentru cei ce te exploatau, sau care faci să ţâşnească din adâncimi, petrolul, izvor nesecat de bogăţie pentru alţii.

Muncitorule de pretutindeni, care ai fost veşnic minţit, înşelat şi dispreţuit de toţi. Hrănit cu minciuni amăgiri şi promisiuni iluzorii, de către toţi veneticii şi aventurierii, agenţi ai iudeo-masoneriei ca prin tine să-şi satisfacă interesele lor meschine.

Biruinţa României legionare este pentru tine. Ea îşi răsfrânge lumina ei asupra frunţii tale frământată de alice şi suferinţă. Căci România Legionară se clădeşte prin braţele tale. Tu şi ţăranul care răstoarnă brazdele adânci ale ogorului său, ca în urma lui să răsară lanuri nesfârşite de holde. Pâine pentru toţi; sunteţi temelia de granit a României noi. Prin noi pentru noi, au luptat, au suferit şi au primit cu seninătate moartea Căpitanul şi şirul nesfârşit de eroi.

In sfârşit cu cărturarii adevăraţi ai neamului, cu studenţimea prin moartea eroilor Mija Dumitru şi Florian Popescu; tu calci năvalnic în acelaş pas cu ea pe drumul măreţ al neamului.

Privirile tale nu mai sunt aţintite în pământ, pline de obidă şi umilinţă, ele se înalţă vultureşte spre înălţimile aerului albastru şi sunt pline de credinţa biruinţei sale.

Tu nu mai eşti veşnicul dispreţuit şi exploatat de hoţi, rob al muncii tale. Tu eşti în ţara asta stăpân deopotrivă cu ceilalţi peste ţară, peste tine şi peste munca ta.

Copiii tăi nu vor mai muri, ucişi de frig şi foame. Te vor aştepta sănătoşi şi plini de viaţă ca să te întorci seara dela lucru să le spui poveşti. Tu vei beneficia de toate avantagiile civilizaţiei. Căci Legiunea îţi va da posibilitatea ca prin munca ta să duci o viaţă mai mult decât demnă, mai mult de cât omenească.

Nu căta că ţara ne-a fost sfâşiată din cauza mişeliei conducătorilor ei de ieri. Ea va răsări mai mândră şi mai strălucitoare căci umăr lângă umăr o vom reclădi din temelie.

Sabia Arh. Mihail ne este pavăza care ne va duce din biruinţă în biruinţă.

Credinţă şi braţe avem.

Ţara aşteaptă munca noastră.

UN MUNCITOR

Munca legionară

Munca legionară este frumoasă, pentrucă oricât de aspră ar fi ea, se face în cântecele credinţii, nădejdii şi biruinţelor nastre. Ea străluceşte în noaptea nouei creaţiuni ca o flacără uriaşă la cari vin să se încălzească şi să se bucure de pâine şi de viaţă, toţi săracii Neamului.

Munca legionară e curagioasă findcă este înarmată cu Spada Stăruinţii şi cu Buzduganul Forţii. Ea spintecă împotrivirile celui care vrea să o dărâme şi sdrobeşte ura celui care vrea să o împiedice.

Munca Legionară e neobosită fiindcă se alimentează din puterea de două ori milenară a voiniciei daco-romane. Ea nu se odihneşte decât atunci când se gândeşte cum să reînceapă şi mai năvalnică pentruca să stăvilească apele în vaduri şi să mute munţii din loc,

Munca Legionară este fără moarte, fiindcă se foloseşte de Duhul eteru al Căpitanului care a creiat-o. Ea poartă pecetea tuturor luptelor şi suferinţelor lui. Deaceea cel care o săvârşeşte este un frate care trebue cinstit ca un apostol, iar cel care nu o respectă este un duşman care trebue pedepsit ca un eretic.

George Buznea

Impușcături în noapte

Desfășurând firul amintirilor, mă văd cu zile, cu săptămâni în urmă, la închisoarea din Râmnicu-Sărat — cimitirul neamului — în noaptea istorică de 22 Septembrie acum un an.

Ajuns aici desfășurarea firului se oprește și încep să trăesc aevea — deși s'a scurs atâta vreme — clipele de adânc sbucium sufletesc și să am ca și atunci în fața minții aceeaș mare nedumerire: cum de s'a putut în țara noastră săvârși una din cele mai mari și mai grozave crime din câte i-a fost dat acestui pământ românesc să vadă?..

E noapte, noapte neagră ca de iad. Aerul de-afară e rece încărcat cu o ceață deasă care te pătrunde până la oase. Ploaia, — care odată cu faptul serii începuse să cadă din belșug, — acum contenise; doar neastâmpărarea vântului la răstimpuri, făcea să se rostogolească depe frunzele salcâmilor temniței — stropi grei de ploaie ce repetau în căderea lor, sgomotul plumbilor trași fără țintă, în gol.

Deși trecuse de mult după miezul nopții, nu isbutisem încă să închid nici un ochiu. Mă așezasem de cu seară în pat fără să mă desbrac, după ce mai întâi dădusem foc la toate hârtiile «compromițătoare», lucru asupra căruia mă făcuse atent Ing. Clime încă după amiază zilei de 21 Septembrie, când se anunțase la radio, pedepsirea pilduitoare a marelui trădător.

O liniște moleșită și apăsătoare ca urâtul, domnea pretutindeni.

Atotputernicia acestei liniști fu înfrântă mai pe urmă de plimbarea lui Clime în celula sa. Cine-ar putea spune ce gânduri năvăleau la poarta minții aceluia, al cărui sânge avea să curgă pentru dreptatea noastră și din nemernicia multora?

*

Deodată aud un sgomot de chei răsucite în lacăt, scurt și strident.. Tăcere din nou. Nu trece însă mult și tăcerea este întreruptă de alte răsuciri de chei, de data aceasta însoțite și de vocile jandarmilor, ce intrau pe poarta mare de fer a închisorii. Apoi deosebesc destul de clar urcarea jandarmilor la etaj, și descuierea primei celule, Era a lui Clime. Am încercat atunci pentru o clipă numai gândul unei prăbușiri, a unei presimțiri ciudate pe care nu mi-o puteam lămuri în deajuns și pe nesimțite mă cuprinse un val de tristețe. Cum tuturor acestor gânduri ce mă podideau am refuzat să le mai dau vre-o însemnătate, mi s'a fixat ca o punte de scăpare eventualitatea unei percheziții, despre care vorbisem, fără urmări deosebite.

— Poftiți, d-le inginer până la cancelarie să dați o declarație — se adresează plut. de jandarmi Dumitrine lui Clime.

Clime fără a mai cere alte lămuriri, se îmbracă în grabă cu costumul vărgat de temniță și ieși însoțit de o santinelă, plecând spre cancelarie, aici căpitanul Adamovici comandantul închisorii îl anunță că a primit instrucțiuni telefonice ca să transporte pe toți deținuții dela Râmnic la o altă închisoare din țară și pentru aceasta ordonă ca să fie legat. Clime a refuzat să se lase a fi pus în cătușe și atunci năimiții lui Iuda au năvălit asupra lui, l'au îmbrâncit, l-au scuipat l'au lovit, cu pumnii, cu picioarele și cu baionetele peste tot, în cap, în piept, până a căzut în completă nesimțire.

In această stare l'au rostogolit peste treptele cancelariei și târât într'o celulă alăturată.

In timp ce Clime s'a supus la alte schingiuiri, ușile celorlalți legionari în număr de 12 — afară de noi cei 8 aduși de patru zile dela Văcărești — se deschideau pe rând și din ele pășiau hotărîți și voioși în fața morții: Totu, Tell, Bănică, Alecu, Banea.

După ce au fost puternic încătușați, de mâini și de picioare au fost conduși ca cei din urmă răufăcători la locul sortit să primească jertfa sângelui lor rând, abundent și nevinovat ca al sfinților răpuși pentru credința în Iisus.

Uciderea legionarilor

In învălmășagul acesta de gânduri și fapte răsună în noapte o puternică detunătură de revolver-mitralieră. E primul glonte tras de plot. de jandarmi Burghelea, în capul așa de frumos și luminat al lui Furdui.

Sgomotul detunăturii este purtat în ecouri puternice și lungi de zidurile înfricoșate de grozăvia celor ce se petrec, ecouri ce dau impresia unor sfâșietoare hohote de plâns.

Detunăturile se repetă la intervale scurte, urmate de căderi ce par în noaptea cumplită, doboriri de brazi falnici în păduri seculare. De abia acum simt destinul adevăratului luptător legionar.., «ni-i dragă moartea pentru Căpitan», cânta Bănică. — In urmă este adus și Clime la locul măcelului. Deși nu-și venise încă în fire din schingiuirea suferită are totuși puterea să-și dea seama de sublimitatea momentului.

Imbrățișă cu puterea ultimei clipe, timpurile celor uciși și îngenunchind cu fruntea spre cer putut doar să șoptească «Tatăl nostru carele ești...», când glonțul fierbinte puse capăt și vieții acestui martir.

Pe peretele dinspre răsărit se mișcau niște umbre, deasupra trupurilor răpuse. Era umbra Căpitanului, a lui Moța, umbrele muncitorilor morți dela Grivița, nicadorii și ceilalți legionari.

In timp ce aburul din sângele lor cald încă se înalță spre culmi ca fumul de tămâe în fața icoanei Prea Curate, se auzea cum cădeau trist și rar prelungindu-se peste ziduri, picături amare.

Plângeau salcâmii...

Ion Caradan

PENTRU CEI CE NU MUNCESC

Revista aceasta, a muncitorului legionar, este plină cu cuvinte frumoase adresate muncitorilor. Este în obiceiul legionarului de a păstra cuvântul de îndemn și laudă numai pentru acei cari și-au făcut din muncă — oricât de istovitoare ar fi ea — una din credințele vieții.

Pentru legionari, muncitorii sunt cei mai vrednici camarazi. Munca i-a unit, munca le-a călit sufletele și tot ea i-a îndreptat spre acelaș drum.

S'au cunoscut bine pe drumul muncii!

Tocmai de aceia legionarul nu scapă cuvintele de laudă, la întâmplare. In fața muncitorului însă, legionarul nu mai stă la îndoială dacă trebue sau nu să rostească vorba frumoasă de care nu pot fi vrednici trândavii. Acestora le arată numai dispreț. Nu-i bagă în seamă, oricât de mari i-ar face averile lor. Pentru trândavi legionarul n'are cuvinte de bine. Ii sfidează cu tăcerea și nici cuvântul lor nu vrea să-l audă. Leneșii n'au ce căuta în lume, iar dacă ei totuși mai supraviețuesc, legionarii le cer să dispară din calea muncitorului.

Singurul cuvânt ce-l mai pot auzi din partea legionarilor este: la oparte!

VASILE DOVA

8 Noembrie

Circulara Căpitanului

Camarazi,

Mâine 8 Noembrie, fiind ziua Sf. Arhanghel Mihail, vom intra în sărbătoare și rugăciune încă din această seară, ora 6.

Dimineața vom merge fiecare individual la Biserica Parohiei respective.

Ne vom aduce aminte de fastul în care sărbătoare am în anii trecuți ziua aceasta... Și de ziua aceea, care va fi într'o bună zi de mâine, când tot ce este suflare vie în această țară românească va sărbători pe Sf Arhanghel Mihail-Biruitorul, în fața dușmanilor lui de astăzi, uluiți și sdrobiți de măreția Biruinții.

Ne vom ruga pentru cei căzuți dintre noi și pentru cei ce vor mai cădea în slujba României pe care o visăm.

Suntem cu încredere neclintită în ziua noastră de mâine și a României noastre legionare.

Suntem cu încredere neclintită în sabia neiertătoare a Sf. Arhanghel Mihail.

C. Z. C.

București, 7 Noembrie 1934.

Ziua de biruință a Arhanghelului

8 Noembrie — Ziua Arhanghelui sub scutul căruia au pășit pe drumul presărat cu spinul, spre biruința legionară.

8 Noembrie... și sfântă în care cele dintâi pâlcuri și-au plecat genunchii, încredințându-și toate nădejdile.

8 Noembrie... și în care ne plecăm cu toții cucernic genunchii pentru a mulțumi Conducătorului oștirilor cerești de îngeri.

Inimile legionare călite în grele prigoane, se cutremură, gândindu-se la camarazii morți.

Ochii legionarilor se îmbracă în păinjeniș de lacrimi când chipul Căpitanului privește din cer, înfruntând veacurile.

L-am fi vrut printre noi.

L-am fi vrut pe toți camarazii morți printre noi.

Să se bucure de biruința legionară.

Dar din sâmburii jertfei crește verde vigoarea unui neam.

Din carnea care a însângerat pe așchii de stâncă înflorește plină de viață biruința.

Mergem să ne adăpăm la fântâna tămăduirii,

Cu gândurile ca să le împrospătăm în crezul Legiunii de dincolo din cer.

Legiune care a biruit trupuri.

Mergem cu visul care se întinde peste vremuri, verde, dornic să trăiască din plin credințele și năzuințele lor.

Cu brațele care au început să zidească pe pământ românesc vrerele lor.

8 Noembrie... Ziua Arhanghelului Mihail Biruitorul.

Să ne închinăm.

Călcăm cu paşi de flăcări spre dreptate

Dreptatea ! Dreptatea muncitorului ! Nălucă după care omul muncitor aleargă de când a scăpat de lanţurile robiei, de când ştie că din munca lui ies bunurile lumii.

Neîncetat el şi-a strigat dreptatea la toate răspântiile. Zadarnic însă. Când n'a fost înşelat de politicienii şireţi de până mai eri, a fost folosit ca masă de manevră de duşmanii neamului sau i s'a răspuns cu gloanţe de mitralieră, pur şi simplu.

Patronii lui — nesătui de aur — s'au gândit şi mai puţin la soarta lui mizeră. Salarii de batjocură, muncă istovitoare, nici un respect faţă de sfânta lui trudă.

Dar nu erau de ajuns pentru bietul muncitor batjocura politicianului şiret şi nesaţiul patronului neomenos; mai lipsea otrăvitorul de suflete al comunismului ovreesc ca cercul mizeriei să fie întreg. Şi rolul acestuia a fost cel mai destrămat, cel mai diavolesc. Diavolul a venit să spue muncitorului : nu este Dumnezeu, pe lume nu sunt decât bani şi mizerie ; şi ca distrugerea să meargă până la capăt, muncitorul a fost pornit chiar împotriva copiilor lui, a familiei lui, împotriva camaradului lui — până şi uneltele de lucru i s'a spus că vor trebui distruse.

Jidovimea vrea ca mizeria să crească, vrea muncitori goi şi flămânzi, cari să pornească la revoluţie. Patronii jidani caută în înţelegere cu lucrătorii jidani comunişti ca muncitorii să fie cât mai prost trataţi, pentru ca să-şi piardă orice nădejde în dreptate.

Dar iată că de după minţile suferinţei sale mijesc zorile dreptăţii : la 25 Octombrie 1936, Căpitanul neamului românesc, Corneliu Zelea Codreanu, deschide lupta pentru ridicarea muncitorului din mocirla în care se găsea. Şi această luptă începe cu organizarea «Corpului Muncitoresc Legionar». Muncitorii au început să înţeleagă că pentru a obţine dreptatea, trebue să se organizeze

Şi cu tot avântul sufletului lor obidit şi răzvrătit muncitorii au răspuns chemării Căpitanului şi au pornit la marea luptă. Duşmanii muncitorului, comuniştii şi capitaliştii, văd şi ei numaidecât că acum începe cu adevărat războiul contra poziţiilor lor. O luptă pe viaţă şi pe moarte începe. Inţelegerea între comunişti pentru distrugerea Mişcării Legionare e perfectă.

Marea încleştare dintre cele două lumi găseşte pe muncitorul legionar, având în frunte pe Căpitan. Ca în orice luptă mare, cad mulţi, însuşi Căpitanul cade...

Şi sângele lor se înfrăţeşte în glia străbună pentru a cimenta temeliile României legionare, României dreptăţii tuturora.

Jertfa lor sfântă va grăbi Invierea Neamului românesc muncitor.

Indemn la muncă

«Dă-ne nouă pâinea cea de toate zilele; spune rugăciunea ce o rostim totdeauna.

Această pâine o câştigaţi cu sforţare şi muncă.

O câştigaţi încovoiaţi asupra uneltelor voastre, pentru a duce existenţa familiilor ce le purtaţi de grije şi a face în acelaş timp un serviciu ţării.

Munciţi pentrucă numai prin muncă se poate câştiga şi pâinea şi existenţa, sănătatea şi onoarea.

Ţara a pornit pe drumul dreptăţii.

Vă asigur că este numai drumul muncii.

Pentru această dreptate aţi suferit, pentru ea aţi murit.

La începutul la care suntem azi, vă dau un sfat ; Iubiţi-vă între voi, ocrotiţi-vă unii pe alţii şi nu vă urâţi. Trebuie să ajungeţi la un corp falnic cu care neamul să se poată mândri. Ascultaţi de superiori, cari vă iubesc şi prin care statul legionar vă face pentru existenţa noastră, celace nu s'a făcut niciodată până acum.

Mergeţi numai pe drumul muncii.

V. Iasinschi
Ministrul Muncii

O viaţă mai omenoasă pentru muncitorul român

Incepe veacul dreptăţii legionare.

Cea dintâi şi cea mai mare înfăptuire a Legiunii pentru muncitori rămâne dragostea cu care Căpitanul a ştiut să vadă în muncitor un CAMARAD, un Român care împreună cu toţii ceilalţi români trebue să lucreze la întărirea neamului şi care are dreptul să se bucure de tot ceeace Dumnezeu a făcut parte acestui neam.

Aceasta este legea de temelie pe care se ridică şi se vor ridica toate înfăptuirile Legiunei pentru muncitorime.

Cu toate că gospodăria ţării trece acum prin clipe aşa de grele, că nimănui din Românii ce trăesc, nu i-a fost dat să cunoască altele asemănătoare, cele dintâi îmbunătăţiri ce s'au adus au fost îndreptate spre binele muncitorimei.

Comandantul legionar Vasile Iasinschi, ministrul muncii, se trudeşte zi şi noapte să clădească muncitorului român o viaţă mai omenească .

O ECONOMIE DE 50 MILIOANE

Au fost alungaţi din diferitele consilii şi comisii o sumedenie de trântori cari înghiţeau banii plătiţi din sudoarea muncitorilor şi nu făceau alta decât să pună piedici în calea dreptăţii acestora. Cele 11 comisii cu 130 membri dela Casa Asigurărilor Sociale s'au redus la două comisii cu 11 membri. 30 de comisii din Ministerul Muncii au fost desfiinţate complet. In urma înlăturării acestor vămi ale văzduhului pentru dreptatea muncitorului, Ministerul face o economie de aproape 50 milioane lei pe an, cari bani vor fi întrebuinţaţi pentru îmunătăţirea soartei muncitorilor.

Se pregăteşte acum o nouă aşezare a tuturor instituţiilor muncitoreşti ; această aşezare are de scop ca banii reţinuţi muncitorului să se întrebuinţeze cât mai mult pentru folosul lui şi numai atât cât e neapărată nevoe pentru a plăti funcţionari.

O NOUA ACTIVITATE LA MINISTERUL MUNCII

Desfiinţarea comisiilor şi organelor de conducere de care vorbim mai sus, mai prezintă şi altă importanţă. Astfel activitatea ministerului muncii nu va mai fi pe viitor îngreuiată.

In locul prea multor comisii, avem acum o singură conducere, o unitate de comandament cum se mai spune. Serviciile ministerului muncii vor putea de acum înainte să lucreze cu spor, în aşa fel ca să poată să facă faţă nevoilor prin care trece muncitorimea română.

DELEGATII LEGIONARI AI MINISTERULUI MUNCII

A fost o vreme când publicul s'a arătat poate mulţumit de felul cum se purtau cu el administraţiile spitalelor şi celorlalte institutii sanitare.

Pentru a se face dreptate celor nemulţumiţi ministerul muncii, sănătăţii şi ocrotirilor sociale a numit pe lângă aceste instituţii sanitare delegaţi legionari care au datoria să cerceteze reclamaţiile înaintate de public.

Delegaţii legionari, cari sunt medici, au fost numiţi pentru a aduce dreptate tuturora.

FARMACII, FARA EVREI

Toată lumea ştie că mai toate farmaciile din ţară se găseau în mâinile evreilor. Aceşti farmacişti evrei s'au îmbogăţit foarte iute, vânzând medicamentele la preţuri mari şi adesea chiar punând în comerţ medicamente cari vătămau sănătatea publicului.

Pentru a curma acest rău, ministerul muncii, sănătăţii şi ocrotirilor sociale a venit cu o lege care opreşte pe evrei de a mai conduce farmaciile evreeşti.

In modul acesta evreii nu mai au voe să lucreze decât în farmaciile celor de acelaş neam cu ei

Prin alungarea farmaciştilor evrei, au rămas multe locuri libere şi pentru farmaciştii refugiaţi, care vor putea astfel să-şi continue profesia.

O VIAŢA MAI UŞOARA PENTRU MUNCITORI

Ministerul muncii, sănătăţii şi ocrotirilor sociale a cerut comisarilor de românizare de pe lângă întreprinderile comerciale şi industriale să se ocupe foarte serios de viaţa muncitorilor.

Comisarii de românizare sunt datori să se intereseze cum locuesc lucrătorii şi familiile lor ; dacă întreprinderile unde lucrează le-au pus la dispoziţie locuinţe sănătoase ; dacă sunt cantine muncitoreşti ; dacă muncitorii sunt plătiţi bine, etc.

Deasemeni comisarii de românizare au primit ordine ca acolo unde vor afla că muncitorii sunt prost plătiţi să ia măsuri de urgenţă.

După cum se vede comisarii de romanizare de pe lângă întreprinderi trebue să vegheze ca muncitorii să ducă o viaţă mai uşoară, fără lipsuri, altfel deci de cum trăiau în trecut.

SALARIILE MINIMALE

Muncitorii în general au fost totdeauna prost plătiţi. Neavând ce să facă, muncitorii români se mulţumeau cu salarii foarte mici faţă de munca ce o depuneau, cu toate că cei mai mulţi dintre ei aveau familii numeroase, cărora trebue să le asigure existenţa Situaţia aceasta a durat multă vreme, fără ca să se vină în ajutorul muncitorimei, care se sbătea în ghiarele mizeriei.

Actualul ministru al muncii a hotărît însă ca muncitorii să fie plătiţi după salariile minimale ce au fost fixate în acest scop, ţinându-se seama de greutăţile de traiu prin care trece dela o vreme toată lumea.

S'au fixat astfel salarii minimale pentru mai multe categorii de muncitori. In curând vor urma salariile minimale şi pentru muncitorii din alte întreprinderi.

Toate aceste salarii minimale asigură existenţa muncitorului.

Inginer Gh. Clime împreună cu soţia şi alţi camarazi la mormântul lui Avram Iancu

Legiuiri muncitorești

Am arătat altă dată în revista «Vestitorii», greșelile pe cari regulat, le au făcut cei cari au legiferat pentru muncitori. — Reiau azi firul atunci curmat brusc de nedreapta suprimare a revistei care, constituia una din mândriile realizărilor lui Vasile Marin.

In aplicarea legiuirilor muncitorești, s'a primit întreaga operă de legislație a faimosului Birou International al Muncii dela Geneva (B. I. T.) — Era acolo, la Geneva, o academie în care democrații tuturor popoarelor se întruneau în costisitoare și luxoase consfătuiri anuale, spre a da la iveală legiuirile ce aveau să fericească muncitorimea de pretutindeni. — Ei aduceau un suflet format la școala unui drept internațional străin și cu totul îndepărtat de adevăratele dureri ale muncitorimii, cari și ele se deosebesc la fiecare nație. — Ei turnau în acelaș cazan de toate, iar de aci scoteau o legiuire, care se putea întrebuința cu tot atâta folos — după credința celor care o făureau — în Martinica și în Spania, în Bucovina și în Scoția. — Iar pe șablonul acesta de legiuiri furnizate de minți ce nu vedeau realitățile fiecărei țări, — atunci când nu urmăreau deadreptul firul de conducere al comunizării — bineînțeles că noi ne-am grăbit să fim printre primii care să primim, să adoptăm și să căutăm a impune legiuirilor făcute după aceste șabloane.

Din fericire, însă, realitățile au fost aci mai tari decât scarbăda construcție juridică ce căuta să îmbrace și să încorseteze viața muncitorească într'o haină pe trupul ei.

Așa se face că nenumăratele legiuiri muncitorești care în alte părți au însemnat consacrarea unei stări de fapt care a înlesnit darea la iveală a unor minunate instituții muncitorești, la noi au fost pur și simplu falimentare și aceasta nu din cauza organizației statale ci pentrucă ele sufereau de viciul acesta din naștere, ce căuta să modeleze viața după ele, în loc ca ele să fie o haină ce trebuia să se potrivească vieții.

Căci legea este orânduirea unei stări de lucruri, așa cum se găsește în viața de toate zilele și care orânduire ajută la desvoltarea societății iar nu la violarea unor desvoltări normale. — Așa se face că ne-am trezit cu legiuiri făcute și potrivite pentru stări sociale cu totul diferite de noi, de stările sociale dela noi, de nivelul cultural, de educația civică a muncitorimei.

— Nu s'a întrebat nimenea care este rostul problemei muncitorești la noi, care din stările noastre de fapt corespund stărilor de fapt din țările de unde importăm cu toptanul legiuiri făcute gata, pentru a ne fuduli apoi că avem «legiuirea muncitorească cea mai avansată» fără să ne întreabă însă dacă acel sistem de legiune corespunde ori nu, unor necesități adevărate, deoparte și dacă este potrivită muncitorimii românești, pe de altă parte.

S'au pus astfel, s'au căutat să se impună, legiuiri potrivite unor țări de înaltă civilizație; acele legi erau bune acolo, unde într'adevăr au dat rezultate minunate, dar erau dintr'un început rele la noi, unde industria era mijindă și unde muncitorimea se adună dintr'o populație rurală, cu foarte mulți neștiutori de carte.

Iată îmi vine în minte un exemplul, dintr'o mie. — Muncitorii noștri, ca în aproape toate țările, plătesc o cotizație săptămânală asigurărilor sociale, contizație care le dă dreptul, între altele și la o pensie de bătrânețe sau boală. — Dovada plății acestor cotizații săptămânale se trece pe niște cartonașe, de dimensiunile și forma unei cărți poștale, pe care muncitorul trebuia să le păstreze uneori și 30 ani.

Inchipuiți-vă la noi, muncitorii care n'au cămin, care dorm pe scările de piatră ale Teatrului Național, care aleargă pentru o trudnică pâine dintr'un oraș în altul, care nu știu măcar a ceti și scrie să poarte neconteniit cu ei dovezile de cotizații.

Desigur, nu se putea cere legiuitorului ca să pretindă muncitorului să treacă pe răbojul strămoșesc aceste drepturi; dar i se putea pretinde să găsească soluția potrivită acestei stări de lucruri, existentă la noi.

Statul legionar, bizuindu-se în primul rând pe muncitorimea dela sate și orașe, moștenește ca și în alte domenii și în domeniul acesta, o situație foarte grea. Astfel s'a moștenit un mare număr de legi ce au căutat să orânduiască drepturile muncitorimei, după calapoade străine de firea noastră.

— Ca atare, Statul Legionar trebuie să dărâme totul pentru a construi totul. — El trebue să privească problema muncitorească în adâncul ei, să uite complet de orice influente străine și să pornească dela început spre a da muncitorimei drepturile de care are nevoie și pe care le merită.

CONST. POPOV

Muncitorul Legionar

Buletinul informativ al C. M. L.

Ordin de zi

Camarazi muncitori și muncitoare,

Legiunea nu poate fi decât mândră de felul în care v'ați purtat în timpul prigoanei, când nici amenințările nu v'au înspăimântat, nici linguşirile nu v'au făcut să cădeți în cursa dușmanilor noștrii. In fața biruinței pe care o trăim astăzi, veți putea sta cu fruntea sus, fiindcă această frunte nu s'a plecat nici o clipă în vremea cumplitei lupte pe care am încercat-o! Muncitorimea Legionară și-a dat partea ei de jertfă pentru triumful de astăzi. Astăzi, aceeași muncitorime este chemată să și dea partea ei de înfăptuire în Statul Legionar a cărui temelie am început să o așezăm. Am început de curând și am început bine. Faptele noastre strălucesc la lumina zilei, pentru ca toată lumea să le vadă și să le simtă.

Astfel: am luptat și luptăm pentru îndulcirea sărăciei muncitorilor prin înființare de depozite de alimente, cooperative manufacturi, ateliere, fabrici de încălțăminte, cantine, etc. S'au pus bazele unei Exploatări Cinematografice Legionare, în care vor găsi plasament atâția muncitori. S'a vărsat Ajutorului Legionar suma de lei 1.000.000. S'a organizat și se organizează muncitorii și meseriașii pe bresle în Cadrul și în spiritul mișcării noastre. Am înființat în Cartierele Periferice Măcelării și Pescării pentru punga omului sărac. Ne străduim și vom avea în curând mijloace pentru ușurarea vieții muncitorești ca: locuințe eftine, asistență socială, salarizare, instrucție intelectuală. Problemele economice în legătură cu muncitorimea sunt preocuparea noastră de toate zilele și în curând vom ajunge să le rezolvăm în mod fericit. Sunt multe de făcut în țara asta și noi degeaba am venit la conducere, însă în două luni de zile, orice om de bună credință va recunoaște că am înfăptuit ceeace alții nu au vrut s'au nu au isbutit nici în douăzeci de ani.

După cum vedeți ne putem mândri cu un început tot atât de frumos ca și începutul curajoasei și neclintitei noastre lupte. Nu mă îndoesc nici-o clipă, că realizările noastre vor crește în măsura în care sufletele voastre vor însufleți munca și strădaința voastră. Fără de suflet nimic nu se poate creia și mai ales nimic nu poate să rămână veșnic.. Deaceea, în numele întregei Mișcării Legionare, în spiritul Căpitanului și a-l dragului nostru conducător, nemuritorul Gheorghe Clime, vă cer sufletul vostru întreg și nepreceupețit în lupta muncitorească pe care Legiunea ne-o cere. Să nu ne arătăm nevrednici de încrederea pe care ne-a acordat-o marii noștri Conducători și să dovedim camarazilor intelectuali că și brațul muncitorului este necesar la zidirea edificiului României noui. Când mâna care scrie se va uni într'o strângere de fer, cu mâna care bate nicovala atunci omenirea va porni pe adevărata cale a unui progres armonios pe care atâtea veacuri înainte noastră îl visară. Și înțelegerea aceasta nu se poate înfăptui decât în cadrul uriașei Mișcări Legionare, care a ridicat munca la rang de lege pentru toți fii neamului.

Camarazi muncitori și muncitoare,

La fapte, cu brațele pline de vigoare, dar pline și de sufletul vostru! Numai faptele încălzite de credință supravețuiesc timpului și noi vrem ca roadele muncii Legionare să nu piară nici odată.

Cu dragoste, așa dar, la muncă, pentru mântuirea Patriei, pentru alungarea sărăciei din casele noastre și pentru așezarea viitorului Muncitorimii românești pe temelii de granit.

TRAIASCA LEGIUNEA ȘI CAPITANUL

Comandantul Corpului Muncitoresc,

Legionar: DUMITRU GROZA

*

Circuiară Nr. 5

In luna Septembrie 1940 au activat în C. M. L., Garnizoana București 647 Cuiburi cu un efectiv de 5424 Legionari încadrați, în afară de cuiburile de pregătire.

Rezultatele acestei prime luni de la biruință au întrecut așteptările, Cuiburile au răspuns cu însuflețire la toate chemările șefilor lor.

Se citează pentru dragostea și munca depusă următoarele cuiburi:

1. — «Prigoana 1938 Jilava» din secția Poștă, care a adus pentru Ajutorul Legionar întreaga leafă pe o lună a tuturor membrilor din cuib. Șeful Cuibului este Legionarul Ionescu Constantin.

2. — Cuibul Nr. 1» din Secția Radio. Șeful Cuibului este Legionarul Constantin Matei.

3 — «Cuibul Nr. 2» din Secția Radio. Sediul Cuibului este legionarul Popescu Sebastian.

Legionarul Ionescu Constantin, Șeful Cuibului «Prigoana 1938 Jilava», eșit primul la clasificare, este numit Șeful Garnizoanei București pe luna Octombrie

Primele 25 Cuiburi din Garnizoană își vor face drapelul cuibului conform punctului 4 din Cărticica Șefului de Cuib.

Se citează pentru aport adus Corpului Muncitoresc Legionar, secțiile:

1. — DISTRIBUȚIA Șeful secției Benezi Dumitru.

2. — Radio Șeful secției Blănarul Flamură.

3. — Poșta Șeful secției Costache Ionescu.

Pe luna Octombrie spun Garnizoanei București:

INAINTE PE ACELAȘ DRUM DE MUNCA ȘI SACRIFICIU.

TRAIASCA LEGIUNEA ȘI CAPITANUL.

COMANDANTUL CORPULUI MUNCITORESC LEGIONAR.

GROZA DUMITRU

București 15 Octombrie 1940

*

Toți legionarii încadrați în Corpul Muncitoresc Legionar, nu vor înainta decât prin Comandamentul acestui corp cererile și plângerile către toate autoritățile către Stat.

Muncitorul Legionar trebuie să fie convins că toate problemele care-l interesează se vor rezolva cu bine și la timpul potrivit.

Trăiască Legiunea și Căpitanul

Comandantul Corpului Muncitoresc Legionar

Dumitru Groza

Se înființează «SECȚIA NICADORII», în cadrul Subgarnizoana III-ea din care vor face parte absolvenții Școalelor Superioare și inferioare de Meserii, Liceelor și Gimnaziilor industriale, dela 18 ani în sus, sub comanda Camaradului Ghega Pandele.

Informații relativ la încadrare se vor cere Camarazilor Torje Ion și Păușan Vasile dela Liceul Industrial Nr. 1 Str. Polizu 5—7 București, în fiecare zi între orele 12—15 și 20—21, precum și la sediul C. M. L., din Str. Roma 32—24, etaj 1 Subgarnizoana III-a între orele 19—21 jum., la Camaradul Vericti.

*

Ordin de zi

Se citează pe Garnizoana București, legionarul Gheorghe Rădulescu din Cuibul «Aron Pumnul» Secția Motorizată, care și-a dăruit verigheta și un inel de aur pentru «AJUTORUL LEGIONAR».

Comandant C. M. L.
DUMITRU GROZA

Infăptuiri

Pentru a se veni în ajutorul muncitorimii nevoiașe din Capitală s'au înființat următoarele măcelării în cartierele periferice, pur muncitorești, unde se va vinde carne de calitate bună la un preț de circa 10-15 lei de kgr. sub prețul pieței: «Șerban Vodă» (Hala) șoseaua Giurgiului compartimentele 11 și 13; «Grivița» (Hala) c. f. r.; Calea Dudești No. 213; Zahana (Hale) Colentina. Altele sunt pe cale de a lua ființă.

*

S'a înființat prima cooperativă legionară pentru fabricarea, industrializarea și exploatarea filmelor indigene și streine, sub conducerea camaradului Horia Igiroșianu, Șeful Secției Cinematorafice din Corpul Muncitoresc Legionar, subscriindu-se până în prezent circa 5.000.000 lei.

Pentru început, cinematografele «Scala» și «Regal» au trecut sub conducerea legionară și redeschiderea lor va avea loc peste câteva zile.

Se lucrează la închirierea unor săli de spectacole în principalele orașe ale țării și se studiază problema naționalizării întregului nostru comerț cinematografic.

*

In ziua de 13 Octombrie a. c., la atelierele Grivița C. F. R., într'o atmosferă de înălțător spirit Legionar, s'a inaugurat Sediul Subsecției Motorizată, autobuze C. F. R., din Subgarnizoana III-a.

După ce Comandantul legionar pr. Imbrescu a trecut în revistă cele patru sute de cămăși verzi ale muncitorilor legionari și-a primit raportul camaradului Constantin Magiari, Șeful Secției Motorizate, s'a oficiat un serviciu divin. Apoi părintele Imbrescu a rostit următoarea cuvântare:

«Este prima dată (a spus Sf. Sa), când biserica lui Dumnezeu Tatăl se coboară în acest loc, unde gloanțele tiraniei au secerat această muncitorime rău înțeleasă și care a fost ținută în întuneric și minciună de cărturarii și fariseii regimului.

Astăzi munca brațelor se înfrățește cu munca de cărturar. Muncitorul în România Legionară va fi un eminent cărturar și invers. Cărturarul va fi și un desăvârșit muncitor. Exemplul l-a dat însuși Căpitanul, cărturar de elită care a muncit cu brațele sale de Arhanghel în tabere, alături de camarazii lui mai mici.

A încheiat cu porunca Căpitanului «Muncește, muncește în fiecare zi. Răsplata muncii să-ți fie nu câștigul, ci mulțumirea că ai pus o cărămidă la zidirea României legionare.

După aceea s'a deschis ședința cu luarea legământului și «imnul legionarilor căzuți». S'a făcut apoi apelul Camarazilor morți, în credință legionară.

După cuvântul camaradului Constantin Magiari, a vorbit delegatul Subgarnizoanei III-a, camaradul Ștefan Băijan.

*

Secția S. E. T., din Subgarnizoana III-a C. M. L., și-a stabilit Sediul în Str. Eliade Rădulescu 7 bis.

*

Secția «Arsenal» din Subgarnizoana C. M. L., și-a inaugurat sediul la Fabrica Bragadiru.

*

Secția «Malaxa» și-a inaugurat în ziua de 16 Octombrie Sediul și activează pentru deschiderea unei cantine.

*

La Fabrica de textile Apretura s'a deschis o cantină pentru muncitori.

*

S'au pus bazele «CERCULUI DE STUDII al C. M. L.-ului, sub conducerea camaradului Tudor Rădulescu, ajutat fiind de Camaradul C. Rășcanu.

*

In ziua de 20 Octombrie a. c., o coloană motorizată legionară compusă din 14 vehicule a participat la inhumarea camarazilor căzuți la Râșnov, iar în ziua de 27 Octombrie a. c., o altă coloană formată din 24 vehicole a luat parte la reinhumarea Camarazilor uciși la Vaslui și înmormântați în Cimitirul Legionar din Predeal.

*

Duminecă dimineață la ora 11, din inițiativa Cuibului «Ardealul», Secția tipografi din Subgarnizoana III, C. M. L., s'a botezat fetița unor oameni foarte sărmani din Calea Dudești.

Nouei născute i s'a dat numele de botez în credința lui Christos de Nicoleta în memoria vie a camaradei noastre martire Nicoleta Nicolescu.

La sfârșitul slujbei, a vorbit părintele camarad pr. profesor Constantin Costache, despre credința și jertfa Căpitanului și a camarazilor noștri morți în credința legionară.

*

Duminecă 3 Noembrie s'a oficiat în biserica Sfântul Ilie Gorgani, ceremonia religioasă a trei nunți legionare.

Nași au fost camaradul D. Groza, comandantul C. M. L. și d. Marin, iar finii legionari Stănilă Nicolae, Vâlcu Marin și Venescu Dumitru.

După sfârșitul serviciului divin, nuntașii în lungi coloane de cămăși verzi, au pornit spre restaurantul «Transilvania», unde a avut loc tradiționala masă.

*

Secția Manufacturiști și-a inaugurat magazinul său de echipament în ziua de 1 Noembrie a. c.

In ziua de 17 Noembrie a. c., Secția S. T. B., din Subgarnizoana III a C. M. L., va pune bază unei cooperative.

*

In str. Lânăriei inauguarea sediului sectorului Tăbăcăriei al suborganizației III C. M. L., în prezența unui numeros grup de cămăși verzi, aliniate în coloană de marș.

La ora 12 a sosit camaradul șef Cuțumina, care a primit raportul camaradului Toma Petre.

Serviciul religios a fost oficiat de către preotul Vasile Popescu care a arătat într'o frumoasă cuvântare însemnătatea și legătura ce există între Mișcarea legionară și biserică.

A luat apoi cuvântul camaradul Cuțumina, care, într'o însuflețită alocuțiune, adresându-se legionarilor prezenți a spus între altele:

Camarazi,

«Secția Tăbăcari a sfințit azi acest local. Această sfințire implică activitate, hotărîre, curaj și inițiativă din partea voastră. Acest local este pentru voi o biserică. Trebue să fiți pătrunși de sentimentul credinței și să vă dați cu totul țării, până la jertfa supremă.

Să vă gândiți întotdeauna la sufletul martirilor Moța, Marin, Nicadorii, Decemvirii și la toți camarazii morți în credința legionară, și mai ales să vă gândiți în fiecare clipă la Căpitan, care s'a jertfit pre Sine pentru credința creștinească-legionară.

Respectați-vă șefii și iubiți-i așa cum v'a iubit Căpitanul pe voi. Nu uitați că în legiune fiecare dintre voi intră ca om simplu și trebue să devină un erou. Și-acum, dragi camarazi, vă doresc noroc și spor la muncă.

Camaradul Cuțumina a dat apoi ordine cu caracter organizatoric, cerând camarazilor muncitori să activeze cu folos în cadrul C. M. L.

După aceasta s'au intonat cântece legionare, ședința luând apoi sfârșit.

*

Inițiative

Se studiază și va lua în curând ființă o cooperativă de manufactură legionară, în scopul de-a pune la dispoziția publicului articole de îmbrăcăminte, cu prețuri sub cele ale pieței.

*

In cel mai scurt timp cu putință vor lua ființă numeroase cantine muncitorești în toate cartierele Capitalei și în principalele centre industriale ale țării.

*

Secția Reșița din Subgarnizoana III-a C. M. L., lucrează la înființarea unei cooperative alimentare.

*

Secția cismari va deschide în curând o fabrică de încălțăminte în fundătura Mistreț Nr. 2 și va pune bază unei cantine pentru muncitorii dela fabricile: «Frații Alexandrescu», «Talpa» și «Grigore Alexandrescu».

*

Secția «Pirotechniei» care și-a instalat Sediul în Comuna Suburbană Militari, proectează deschiderea unei cantine.

*

Secția Tipografi din C. M. L., va inaugura în curând ediul său din B-dul Basarab, colț cu Str. Dr. Felix. Inițiative: o cantină la imprimeria «Cuvântul» și o cooperativă.

*

Secția «Pipera» din Subgarnizoana III-a își va inaugura sediul în comuna Herăstrău. Inițiative: o cantină în aceeași comună.

*

Secția Motorizată din C. M. L., de sub conducerea camaradului Constantin Magiari prin Subsecția «FORD ROMANA», condusă de camaradul Victor Moroșanu, va pune în curând bazele unei cooperative.

*

Comandamentul C. M. L.

Camaradul C. M. L.: Dumitru Groza, Ajutor Comandant C. M. L. Tibi Teodorescu.

Șeful Subgarnizoanei I-a: Tibi Teodorescu.

Șeful Ajutor Subgarnizoanei I--a: Brezuleanu Ion.

Șeful Subganizoanei II-a: Ion Smadea.

Șeful Ajutor Subganizoanei II-a: Roșu Anton.

Șeful Subganizoanei III-a: Stavre Cuțumina.

Șeful Ajutor Subgarnizoanei III-a: Constantin Magiari.

Șeful Subgarnizoanei IV-a: Popa Ion.

Șeful Ajutor Subgarnizoanei IV-a: Pavel Ion.

Secretarul Comandamentului: Creangă Gheorghe.

Șeful Secretariatului și al Caseriei C. M. L.: Mărășescu Nicolae.

Șeful Biuroului Propagandei C. M. L.: Constantin Magiari.

Redactorul Propagandei și Bibliotecarul C. M. L.: George Buznea.

Administrator al Bunurilor C. M. L.: Ștefănescu N.

Ad-tor Ajutor al Bunurilor C. M. L.: Tismănarul Jori.

*

Exemple

Fetița MARIANA POPESCU, de 6 ani, ți-a dăruit pușculița ei cu suma de 886 Lei, pentru «AJUTORUL LEGIONAR».

Sufletul ei mare de copil mic, vorbește îndeajuns, celor mari cu suflet mic!

*

Informații

Toate familiile camarazilor muncitori căzuți în timpul prigoanei sau morți în credința legionară sunt rugate să ne trimită de urgență date biografice și fotografii asupra dispăruților.

*

Camarazii muncitori care adresează cereri C. M. L.-ului vor primi răspunsul prin «MUNCITORUL LEGIONAR», la rubrica: «POȘTA MUNCITOREASCA».

*

Din ordinul camaradului Dumitru Groza comandantul Grupului Muncitoresc Legionar, pentru desăvârșirea educației legionare se suspendă orice nouă încadrare, până la noi dispozițiuni.

*

Au luat ființă biroul presei și propagandei C. M. L, cu următoarele servicii:

Presă, Radio, Conferință, Cinematograf și Cenzura filmelor, Bibliotecă, Editură și Colportaj.

Pentru orice informațiuni a se adresa Camarazilor: Constantin Magiari în Str. Roma 32—34, Etaj I, Tel. 2.40.00, interior 20 și George Buznea Calea Victoriei 52 Tel. 5.15.00 interior 2

*

Din ordinul camaradului comandant Dumitru Groza, se înființează pe lângă Corpul Muncitoresc Legionar, «BIBLIOTECA MUNCITORULUI», care v'a fi organizată de către camaradul *George Buznea*.

*

Camarazii cari doresc să-și procure diferite fotografii dela manifestațiile legionare precum și acei cari vor să se fotografieze personal se vor adresa Atelierului Fotografic, Legiunea din Calea Victoriei 52 (Secția Cinematografică, Etaj I, la camaradul Nena.

*

«MUNCITORUL LEGIONAR», apare de două ori pe lună ca organ de luptă, cultură și informație al Corpului Muncitoresc Legionar, și al organizației legionare «Luptă și Lumină» pentru organizarea timpului liber al muncitorilor.

Cei ce doresc să sprijine această publicațiune legionară, sunt rugați să ne anunțe printr'o carte poștală, trimițându-ne abonamentul care pentru muncitori este de 60 lei pe an.

*

Camarazii muncitori care doresc să colaboreze la **„MUNCITORUL LEGIONAR"** sunt rugați să ne trimită articolele, care vor fi cât mai concise și scrise citeț, de preferință la mașină, pe o singură pagină

Pentru orice informațiuni redacționale a se adresa Biroului Propagandei C. M. L. din str. Roma 32-34, camaradului Constantin Magiare sau camaradului Gh. Buznea în Calea Victoriei 52 (secția Cinematografică). Tel. 5.15.60, interior 2

*

Subgarnizoanele din C. M. L.' vor îngriji ca orice manifestație Legionară Muncitorească să ne fie adusă la cunoștință-, cu anticipație de cel puțin 24 ore, spre a trimite la fața locului, pe reporterii noștri redacționali, fotografici și cinematografici.

Deasemenea rugăm să ni se semnaleze orice înfăptuire muncitorească în cadrul C. M. L., spre a fi difuzată prin presă.

Manuscrisele nepublicate nu se înapoiază.

*

In foarte scurt timp, va lua ființă, la sediul din Str. Roma 32-34. «SERVICIUL MEDICAL AL CORPULUI MUNCITORESC LEGIONAR», sub conducerea camaradului medic Diaconescu Victor. Vom anunța la timp modul de funcționare și orele de consultație.

*

In dorința de a lumina și prin lectură muncitorimea românească legionară, facem un călduros apel către toate Bibliotecile publice oficiale și particulare din întreaga țară, care posedă, fie exemplare în plus din unele lucrări (dublete, triplete, etc.) fie volume care nu se mai folosesc rugându-le să le dăruiască, pentru întemeierea Bibliotecii Legionare Muncitorești.

Instituțiile și persoanele care doresc susține inițiativa noastră sunt rugate să se adreseze corpului muncitoresc legionar, *Camaradului George Buznea între orele 11-15 a.m. și 18-20 p. m. la sediul Secției Cinematografice din Calea Victoriei 52 Telefon 5.15.00 Intern 2.*

Din ordinul Camaradului Comandant Dumitru Groza, se înființează pe lângă Corpul Muncitoresc Legionar, *Biblioteca Muncitorului*, care va fi organizată de către Camaradul George Buznea, dela Biroul Presei și Propagandei Muncitorești

Biroul propagandei C. M. L.

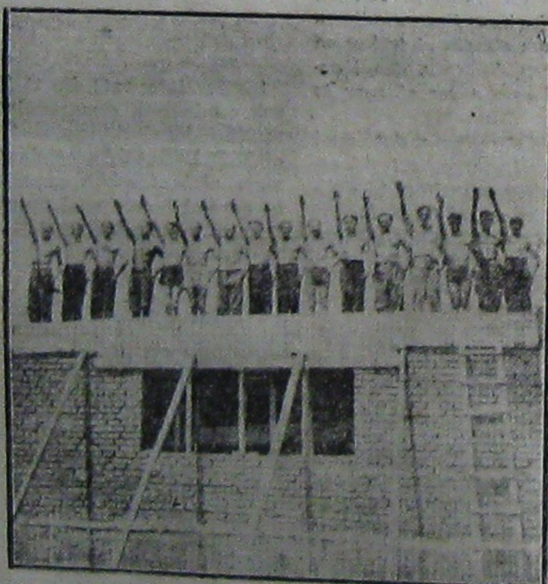
In cadrul Corpului Muncitoresc Legionar a luat ființă BIROUL PROPAGANDEI, cu următoarele oficii:

— Presă;
— Radio;
— Cinematografie;
— Cenzura filmelor;
Fotografii;
— Biblioteca;
— Editura-Colportaj;
— Timpul liber al Muncitorului.
— Agenție de publicitate.

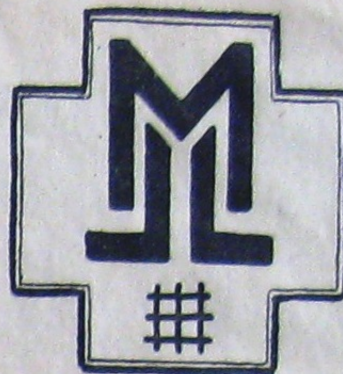
Camarazii care doresc să activeze în unul din serviciile menționate sunt rugați să se adresezez la Biroul Propagandei Corpului Muncitoresc Legionar Str. Roma 32—34. Tel. 2.40.00. Interior 20.

Șeful Biroului Propagandei

CONST. MAGIARI

CRONICA VREMII

Au fost arestate și trimise în judecată pentru crimă, următoarele căpitenii și unelte ale regimului asasin de ieri: General Gabriel Marinescu, General Bengliu, Colonel Zeciu, Maiorii Dinulescu și Macoveanu. S'a cerut și extrădarea lui Ernest Urdăreanu și fostului inspector de poliție Vasile Parizianu, care au reușit să treacă granița. Se apropie ora socotelilor definitive și pedepsirea pilduitoare a acelora ce și-au pătat mâinele cu sângele nevinovat al legionarilor.

Medicii evrei, cari, slavă Domnului, nu sunt puțini vor forma un corp aparte și nu vor, putea lecui decât pe cei ce sunt dintr'un neam cu dânșii. S'a pus astfel capăt stărei de până acum când medicii evrei aveau posibilitatea să-și bată joc de sănătatea creștinilor.

Asociația «Prietenii Legionarilor» a ținut, după biruință, așa cum hotărâse Căpitanul, prima și ultima ședință. A participat și Dl. Horia Sima, comandantul Mișcării Legionare. In cuvântarea sa arată rolul important al Prietenilor, din timpul prigoanei. Ședința s'a sfârșit într'o atmosferă de reculegere pentru cei căzuți. Prietenii legionarilor se vor putea încadra în Legiune fără a fi supuși perioadei de pregătire.

Poliția legionară a descoperit în hrubele Crematoriului, cenușa mai multor camarazi uciși în timpul prigoanei, mișelește și fără judecată. S'a stabilit că printre cei arși au fost Vasile Cristescu, comandant legionar, Nicoleta, comandantă legionară, legionarii Gherman Aurel, Dragoș Popovici, precum și întreaga echipă care s'a jertfit pedepsindu-l pe Călinescu. Cenușa lor transportată la Predeal stă alături de mormintele legionarilor aduși dela Vaslui, Ciuc și Dobrogea. Dela Predeal vor lumina peste veacuri mormintele ce formează temelia României Legionare.

Luni 22 Octombrie a. c. a fost deschisă în prezența d-lui comandant al Bunei Vestiri Ilie Gârneață, prima cantină a Ajutorului Legionar. Masa se servește gratuit. Problema nevoiașilor și refugiaților lipsiți de mijloace își găsește rezolvire practică și imediată. Nu promisiuni și vorbe de mângâere, ci fapte.

După cele trei pavilioane date de majestatea Sa Regele, studenților, Casa Regală se înscrie cu o nouă contribuție pentru Ajutorul Legionar. Au fost dăruite flanele, mănuși, bocanci etc. Pilda pornește de sus; e ceva nou!

Cei ce nu respectă prețurile fixate, refuză a vinde marfă sau contribue intenționat la scăderea producției, comit crima de sabotaj industrial și comercial. Vor fi pedepsiți cu 5 până la 25 ani muncă silnică, amendă, închiderea prăvăliei, confiscarea mărfii.

Pe locul unde a fost asasinat Sterie Ciumeti, din inițiativa familiei CFR. s'a ridicat o Troiță. Au murit legionari! Pe pământul sfințit de sângele lor cresc Troițe și mii de noui luptători, legionari.

S'a dat semnalul unei noui bătălii, aceea a materiilor prime. Se vor strânge, toate materiile prime ce intră în categoria textilelor, metalelor, chimicalelor etc. Puterile tinere legionare, sunt chemate să adune obiectele, lăsate în paragină. Capitalul stă aruncat prin gunoaie. Adunați-l și veți contribui la întărirea Patriei!

Dl. Horia Sima, a proclamat Iașii oraș al Mișcării Legionare. Capitala, Moldovei e în pragul unui nou veac. Pe străzile sale și-au încrucișat pașii Creangă și Eminescu înaintașii naționalismului nostru. Sub carul lui a tăiat brazdă adâncă în ogorul istoriei romînești Căpitanul și generația lui. La Iași se vor închina legionarii, în fiecare an, Arhanghelului Mihail, Iașii devin Capitala spirituală a României.

Duminică 3 Noembrie a. c. s'a deschis cantina Nr. 3 a Ajutorului Legionar. Cămăși verzi, muncitori și studenți umplu subsolul din strada Doamnei Nr. 13. Dl. Horia Sima, e și el de față. La fel și dl. Ilie Gârneață. Depe pereți, din cetină, privesc chipurile lui Moța, Marin... La cantină se vor servi 1200 de mese, zilnic. O nouă verigă în lanțul biruințelor!

S'a dat în ziare felul cum a fost omorît Căpitanul Nicadorii și Decemvrii. Cea mai odioasă crimă politică săvârșită: ștrangulați, în timp ce, legați de băncile mașinelor dube erau transportați dela Râmnicul Sărat la București. Regisorii cei ce au condus direct cazul procedeu al uciderii, sunt maiorii Dinulescu și Macoveanu. Asasinul Căpitanului, plutonierul Sârbu. Cadavrele aduse în curtea închisorii Jilava, sunt străpunse încă cu câte un glonte de revolver. Ca să fie complect mistuite, s'a turnat deasupra lor în groapa comună, o mare cantitate de vitriol. Strangulare! vitriol! crematoriu!...

Se rejudecă procesul Căpitanului. Cea mai mare nedreptate își va găsi astfel, cel puțin, o reparare morală. Omul care a deschis un nou drum pentru Neamul nostru va fi achitat. Dar... după moarte. Totuși biruința e a lui. Din înălțimi el veghează asupra legionarilor și Patriei sale.

La serbările legionare de azi, dela Iași, va lua parte o Centurie fascistă și un detașament din organizația Hitler-Jugend. Infrățit pentru totdeauna, tineretul român, italian și german, coloane masive în zidirea Europei, își vor strânge încă odată, puternic, mâna, de astă dată în Cetatea legionarismului românesc.

După o lună de activitate, Ajutorul Legionar a dat publicității bilanțul înfăptuirilor. Numai într'o singură lună s'au vărsat în Cassa Ajutorului peste 40 milioane, afară de contribuțiunile în natură. Ajutorul Legionar alină suferințele; încălzește pe înfrigurați; hrănește pe cei lipsiți. Cea mai mare operă de asistență socială românească, urcă cu avânt pe culmi.

Generalul Antonescu, conducătorul Statului, a vorbit la Radio despre Căpitan.